

106E JAARGANG NUMMER 8 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • AUGUSTUS 2006

Liahona

OMSLAGARTIKEL:

**Een solide fundament
leggen, p. 12**

**Gedoopt met water
en met vuur, p. 18**

**Vechten voor mijn
huwelijk, p. 28**

Ga vissen, p. K12

Res.
Book Area
17205, B
S938DUT
2006
August

Augustus 2006 106e jaargang Nummer 8
LIAHONA 26988-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Monte J. Brough, Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Victor D. Cave
Senior redacteur: Larry Hiller
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofdredactrice: Jennifer L. Greenwood
Mederedacteurs: Ryan Carr, Adam C. Olson
Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, Carme Kasten, Melvin Laovitt, Sally J. Odekirk, Judith M. Pailer, Vivian Paulsen, Jennifer Rose, Christy Rusch, Don L. Searle, Richard M. Romney, Roger Jerry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nelbaker Aune, Britniy Jones Beahm, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R. Peterson, Randall J. Paxton

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick
Directeur distributie: Kris T. Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepod 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Gravestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij, lijst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:
Klantservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebeuaans, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribaï, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshallaïlands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaritaans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese, Uslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:
© 2006 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.
Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.
U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:
August 2006 Vol. 106 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$14.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, AUGUSTUS 2006

VOOR VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: in de voetsporen van geestelijke pioniers *President Thomas S. Monson*
- 9 'Mijn naam is Paul Koelliker' *Ouderling Paul E. Koelliker*
- 10 De volheid van het evangelie: het doel van het leven
- 18 De gave van de Heilige Geest: wat ieder lid behoort te weten *President Boyd K. Packer*
- 25 Huisbezoekboodschap: het gezin beschermen
- 28 De verslaving van mijn man *Naam bekend bij de redactie*
- 34 In dienst van de Heer *Ouderling William R. Walker*
- 40 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Totdat ik de waarheid vond
Triny Jovel
Muziek voor Betsy
Jessica Martinez
'Ik keek naar jou'
Lynn Jensen
- 48 Post

2 In de voetsporen van geestelijke pioniers

OP DE OMSLAG

Foto Adam C. Olson.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND

Foto R. Val Johnson.

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Met behulp van deze pagina kunt u de Liahona gebruiken om uw onderwijs in de kerk, maar ook thuis, te verrijken.

'De gave van de Heilige Geest: wat ieder lid behoort te weten',

p. 18: Teken een paar bekende voorwerpen of schrijf een paar bekende zinsneden op blaadjes en vouw de helft van het voorwerp of de zinsnede weg. Laat de ene helft zien en laat de gezinsleden raden naar de andere helft. Lees de uitspraak van de profeet Joseph Smith in dit artikel voor en

bespreek waarom de doop met water alleen niet volledig is. Wijs stukjes van het artikel toe aan de gezinsleden en laat ze vertellen waar hun stuk over gaat.

'Buiten de zwemzone surfen', p. 26:

Maak verschillende waarschuwingsvlaggen van papier. Na het verhaal verteld te hebben, laat u de gezinsleden normen op de vlaggen schrijven. Die kunnen uit de Schriften, de algemene conferentie, Voor de kracht van de jeugd of van plaatselijke leiders komen. Hang de vlaggen verspreid over het huis op.

VOOR JONGEREN

- 12 Vooruitgang persoonlijk maken in Panama
Adam C. Olson
- 16 Plicht jegens God: geestelijke vestingwerken bouwen
Adam C. Olson
- 26 Buiten de zwemzone surfen
Greg Burgoyne
- 32 Op een Russische trein
AmyLyn Woolley Reynolds
- 39 Poster: nergens naartoe?
- 44 Vraag en antwoord: 'Waarom is het leven zo moeilijk? Houden de problemen dan nooit op? Hoe sla ik mij er doorheen?'
- 47 Wist je?

12 Vooruitgang persoonlijk maken in Panama

Ga op zoek naar de KGW-ring in deze uitgave en denk eraan om nooit je gebed te vergeten.

'In dienst van de Heer', p. 34: Schrijf verschillende kerkroepingen op strookjes papier en deel die uit onder de gezinsleden. Vraag ze welke diensten ze in die roeping kunnen verrichten. Vertel het verhaal over broeder Dai Endo en getuig dat het niet uitmaakt waar je dient, maar hoe je dient. Lees de laatste paragraaf van het artikel en doe een dringend beroep op de gezinsleden om zich door die beginselen te laten leiden.

'Geloof bij elke voetstap', p. K2: Teken een paar voetstappen uit op papier en schrijf op elke 'Geloof bij elke voetstap'. Vertel dat broeder

Giles zijn hele leven geloof heeft geoefend. Schrijf tussen de voetstappen de beproevingen die we misschien krijgen en vraag de gezinsleden hoe ze die beproevingen met geloof tegemoet kunnen treden.

'Jareds dagboek', p. K8: Laat de gezinsleden hun dagboek mee naar de gezinsavond brengen, of deel schrijfpapier uit aan wie geen dagboek hebben. Lees het verhaal voor. Vraag de gezinsleden om over hun dag te schrijven of erover te tekenen, zoals Aaron en Jared dat deden. Getuig van het belang van een dagboek.

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet: geloof bij elke voetstap *President James E. Faust*
- K4 Participatieperiode: de Schriften wijzen ons de weg *Linda Magleby en Elizabeth Ricks*
- K6 Uit het leven van Wilford Woodruff: naar de Geest luisteren
- K8 Jareds dagboek *Lilia M. Crouch*
- K11 Bijzondere getuige: raad eens wie?
- K12 Sabbatdoos: vissen in het Oude Testament
- K14 Vriendschap sluiten: moedig in het evangelie — Eduardo, Mariana en Marcella Dourado uit Recife (Brazilië)

K8 Jareds dagboek

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	Jezus Christus, 2
Apostelen, K11	Keuzevrijheid, 26
Bekering tot het evangelie, 18, 40	Leiderschap, 2, 34
Bekering van zonden, 28	Millennium, 47
Dagboeken, K8	Moed, 2, K14
Doelen, 12, 16	Muziek, 41
Doop, 18	Oude Testament, K12
Familiegeschiedenis, 9	Persoonlijke vooruitgang, 12
Gehoorzaamheid, 10, 26, K4	Pioniers, 2
Geloof, 10, 16, K2	Plicht jegens God, 16
Getuigenis, 32	Pornografie, 28
Gezin, 25	Problemen, 44, K2
Heilige Geest, 18, 41	Roepingen, 34
Heilsplan, 10	Sabbat, 43, K12
Huisbezoek, 25	Schriftstudie, K4
Hulpbetoon, 34, 41	Sterfelijk leven, 10
Huwelijk, 28	Voorbeeld, 12, 16, 43
Inspiratie, 18, 28, 41, K6	Vooruitgang, 12, 16, 39
Jeugdwerk, K4	Woodruff, Wilford, K6
	Zelfdiscipline, K14
	Zendingswerk, 32

In de voetsporen van geestelijke pioniers

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Deze zomer is het 159 jaar geleden dat de pioniers onder de geïnspireerde leiding van Brigham Young de Salt Lake Valley inreden en verklaarden: 'Hier is het. Rij door.'¹

Vaak geven wij eer aan de vooraanstaande leiders en volgelingen die deze historische reis maakten, maar ik wil nu de aandacht vestigen op andere 'pioniers', die leefden vóór die tocht. Daarvoor wil ik stilstaan en nadenken over de definitie van het woord *pionier*: 'Iemand die nieuwe wegen opent, voortrekker, baanbreker.'²

Laten we de klok terugzetten en naar andere plekken reizen om anderen gade te slaan die naar mijn mening aan de hoge norm van het woord *pionier* voldoen.

Mozes was zo iemand. Hij was opgevoed aan het hof van de farao en onderricht in alle wijsheid van de Egyptenaren. Daardoor was hij machtig in woord en daad. Niemand kan Mozes, de grote wetgever, los zien van de stenen tafelen die God hem verschaftte, waarop de tien geboden waren geschreven. Zij waren toen bindend, ze zijn nu bindend.

Mozes moest leven met de frustratie dat een aantal volgelingen in hun oude gewoonten verviel. Hoewel hij teleurgesteld was door hun daden, had hij de kinderen Israëls toch lief en ging hij hen voor uit Egyptische slavernij. Mozes was beslist een pionier.

Iemand die ook in aanmerking komt, is Ruth, die haar volk, haar familie en haar land verliet om haar schoonmoeder, Noömi, te vergezellen — en die Jehova aanbad in zijn land en de gewoonten van zijn volk overnam. Hoe belangrijk was Ruths onwankelbare trouw aan Noömi niet, evenals het daaruit volgende huwelijk met Boaz, waardoor zij — de buitenlandse, Moabitische bekeerlinge — uiteindelijk overgrootmoeder werd van David, en daarmee ook voorouder van Jezus Christus.

Het bijbelboek dat haar naam draagt is geschreven in poëtische taal, waarin haar vastberaden, moedige houding wordt weerpiegeld. 'Maar Ruth zeide: Dring er bij mij niet op aan, dat ik u in de steek zou laten, door van u terug te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten: uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. 'Waar gij zult sterven, zal ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Zo moge de

Mozes moest leven met de frustratie dat een aantal volgelingen in hun oude gewoonten verviel. Hoewel hij teleurgesteld was door hun daden, had hij de kinderen Israëls toch lief en ging hij hen voor uit Egyptische slavernij. Mozes was beslist een pionier.

Here mij doen, ja nog erger: voorwaar, de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en u.¹³

Ja, Ruth, die dierbare Ruth, was een pionier.

Ook andere loyale vrouwen komen daarvoor in aanmerking, zoals Maria, de moeder van Jezus. Maria Magdalena, Ester en Elisabet. Laten we ook Abraham, Isaak en Jakob niet vergeten, noch Jesaja, Jeremia, Ezechiël en enkelen uit latere tijden.

Wie vooruit gingen

We denken aan Johannes de Doper. Zijn kleding was eenvoudig, zijn levenswijze Spartaans, zijn boodschap kort: geloof, bekeering, doop door onderdompeling en verlening van de Heilige Geest door iemand die meer gezag bezat dan hij. Hij verklaarde: 'Ik ben de Christus niet, maar ik ben voor Hem uitgezonden.'⁴ 'Ik doop u met water, doch Hij komt, die sterker is dan ik (...) die zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.'⁵

De Jordaan was de historische ontmoetingsplek waar Jezus uit Galilea naar toe kwam om zich door Johannes te laten dopen. Aanvankelijk vroeg Johannes aan de Meester: 'Ik heb nodig door U gedoopt te worden en komt Gij tot mij?'⁶ Het antwoord was: 'Het betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. (...) Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en Hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem komen. En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.'⁷

Johannes verklaarde openhartig: 'Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.'⁸

De Heer zou later van Johannes zeggen: 'Onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan, groter dan Johannes de Doper.'⁹

Zoals zoveel andere pioniers in de annalen van de geschiedenis droeg ook Johannes de martelaarskroon.

De apostelen van de Heiland

Velen die zowel in geest als in daad pionier waren, werden door Jezus geroepen om apostel te zijn. Over ieder zou veel verteld kunnen worden.

Petrus was een van de eerste discipelen van Jezus. De visser Petrus legde, ingevolge een goddelijk bevel, zijn netten opzij en gaf gehoor aan de oproep van de Meester: 'Kom achter Mij en ik zal u [een visser] van mensen maken.'¹⁰ Ik denk nooit aan Petrus zonder bewondering voor zijn getuigenis van de Heer: 'Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.'¹¹

Johannes vroeg aan de Meester: 'Ik heb nodig door U gedoopt te worden en komt Gij tot mij?' Het antwoord was: 'Het betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen.'

Johannes de Geliefde is de enige van de Twaalf van wie is opgetekend dat hij bij de kruisiging van de Christus was. Vanaf het wrede kruis sprak Jezus deze prachtige opdracht aan Johannes uit, waarbij Hij verwees naar zijn moeder, Maria: 'Zie, uw moeder',¹² en tot Maria: 'Zie, uw zoon.'¹³

De apostelen gingen voor en wezen anderen de weg die zij moesten volgen. Ze waren pioniers.

Uit de geschiedenis blijkt echter dat de meeste mensen niet tot Christus kwamen noch de weg volgden die Hij hun leerde. De Heer werd gekruisigd, de meeste apostelen gedood, de waarheid verworpen. Het heldere zonlicht verdween en de lengende schaduwen van een zwarte nacht omhulden de aarde.

Generaties eerder had Jesaja voorspeld: 'Duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën.'¹⁴ Amos had een hongersnood in het land voorgezegd: 'geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des Heren te horen.'¹⁵ Aan de donkere eeuwen van de geschiedenis leek geen einde te komen. Zouden er geen hemelse boodschappers verschijnen?

Uitkijken naar het licht

Na verloop van tijd poogden eerlijke mensen met een smachtend hart, met gevaar voor eigen leven, aanknopingspunten te vinden die hun op de ware weg zouden zetten. De dag van de Hervorming naderde, maar de weg die voor hen lag was moeilijk. De vervolging was hevig, de offers zwaar en de tol hoog. De hervormers waren pioniers, die zich een weg baanden door de woestenij, vertwijfeld op zoek naar die verloren aanknopingspunten die de mensheid, volgens hen, konden terugvoeren naar de waarheid die Jezus had geleerd.

Wycliffe, Luther, Hus, Zwingli, Knox, Calvijn en Tyndale waren allen pioniers uit de tijd van de Hervorming. Van belang was de uitspraak van Tyndale tegen zijn critici: 'Ik zal ervoor zorgen dat een jongen die achter de ploeg loopt meer van de Schriften weet dan u.'¹⁶

Zo waren de leringen en het leven van de grote hervormers. Hun daden waren heldhaftig, hun bijdragen talrijk, hun offers groot — maar ze herstelden het evangelie van Jezus Christus niet.

Men kan zich afvragen: 'Waren de offers van de hervormers voor niets? Was hun moeite nutteloos?' Dat beantwoord ik met een beargumenteerd nee. Want de Bijbel was nu binnen het bereik van het volk.

Iedereen kon beter zijn of haar weg vinden. O, konden maar allen lezen en konden maar allen begrijpen! Maar sommigen konden lezen en anderen konden luisteren. En allen hadden toegang tot God door het gebed.

De langverwachte dag van de herstelling is inderdaad gekomen. Laten wij die belangrijke gebeurtenis in de wereldgeschiedenis behandelen door aandacht te schenken aan het getuigenis van de jongen achter de ploeg die profeet werd, de getuige die gezien heeft, namelijk Joseph Smith.

De visser Petrus legde, ingevolge een goddelijk bevel, zijn netten opzij en gaf gehoor aan de oproep van de Meester: 'Kom achter Mij en ik zal u [een visser] van mensen maken.'

Mijn naam is

generaties aan geestelijke duisternis verjaagd.

Er zijn boeken vol geschreven over het leven en de prestaties van Joseph Smith, maar wellicht volstaat het om er twee te noemen. Hij is bezocht door de engel Moroni en vertaalde vanaf de kostbare platen waarnaar hij geleid werd het Boek van Mormon, met zijn nieuwe getuigenis van Christus aan de hele wereld. Hij was het instrument in Gods handen, dat machtige openbaringen ontving voor de stichting van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. In de loop van zijn bediening werd hij bezocht door Johannes de Doper, Mozes, Elia, Petrus, Jakobus en Johannes, zodat de herstelling ten volle kon plaatsvinden. Hij doorstond vervolging; hij verdroeg intens lijden, net als zijn volgelingen. Hij vertrouwde op God. Hij was zijn profetische roeping trouw. Hij legde de basis van wereldomspannend zendingswerk, dat heden ten dage licht en waarheid brengt aan de hele mensheid. Uiteindelijk stierf Joseph Smith de martelaarsdood, net als zijn broer Hyrum.

Joseph Smith was met recht een pionier.

Hij heeft de wereld veranderd

Bladeren wij van begin tot eind door de bladzijden met de schriftuurlijke geschiedenis dan vernemen we wie de allergrootste pionier was: Jezus Christus. Zijn geboorte was voorspeld door de profeten vanouds; zijn opkomst op het toneel van het leven was aangekondigd door een engel. Zijn leven en bediening hebben de wereld veranderd.

Met de geboorte van het Kind in Betlehem verscheen er een grote begiftiging, een macht die sterker was dan wapens, een rijkdom die blijvender was dan de munten van Caesar. Dat Kind zou de Koning der koningen en de Heer der heren worden, de beloofde Messias, ja, Jezus Christus, de Zoon van God. Geboren in een stal, met een kribbe als wieg, is Hij uit de hemel gekomen om als sterfeling op aarde te leven en Gods koninkrijk te vestigen. Tijdens zijn aardse bediening leerde Hij de mensen de hogere wet. Zijn heerlijke evangelie heeft het denken van de wereld omgevormd. Hij zegende de zieken. Hij liet de verlamden lopen, de blinden zien, de doven

horen. Hij wekte zelfs de doden tot leven.

Eén zin uit het boek Handelingen spreekt boekdelen: Jezus 'is rondgegaan, weldoende (...) want God was met Hem.'¹⁹

Hij leerde ons bidden: 'Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op aarde.'²⁰

In de hof van Getsemane, waar zijn lijden zo groot was dat er bloed uit zijn poriën kwam, bad Hij smekend: 'Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!'

In de hof van Getsemane, waar zijn lijden zo groot was dat er bloed uit zijn poriën vloeide, bad Hij smekend: 'Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!'²¹

Hij leerde ons dienen: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'²²

Hij leerde ons vergeven: 'Ik, de Here, zal vergeven wie Ik wil vergeven, maar het is van u vereist alle mensen te vergeven.'²³

Hij leerde ons liefhebben: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.'

'Dit is het grote en eerste gebod.

'Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.'²⁴

Als de pionier die Hij was, heeft Hij ons uitgenodigd: 'Kom hier, volg Mij.'²⁵

Op naar Kafarnaüm. Daar kwam Jairus, een overste van de synagoge, naar de Meester toe en smeekte Hem dringend: 'Mijn dochtertje ligt op haar uiterste; kom toch en leg haar de handen op, dan zal zij behouden worden en in leven blijven.'²⁶ Toen kwam er bericht van het huis van de overste: 'Uw dochter is gestorven.'²⁷

Christus antwoordde: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen.'²⁸ Hij liep naar het huis, langs de rouwenden en zei tegen hen: 'Waarom maakt gij misbaar en weent gij? Het kind is niet gestorven, maar het slaapt. En zij lachten Hem uit',²⁹ omdat zij wisten, dat zij gestorven was. 'Hij dreef hen allen het huis uit. (...) En Hij vatte de hand van het kind en zeide tot haar: (...) Meisje, ik zeg u, sta op! (...) En het meisje stond onmiddellijk op en het kon lopen (...). En zij ontzetten zich terstond bovenmate.'³⁰

De eerste die herrees

Het valt mij zwaar om de gebeurtenissen te noemen die voorafgingen aan de kruisiging van de Meester. Ik krimp ineen als ik lees wat Pilatus zei in antwoord op de roep van de menigte: 'Kruisig Hem! Kruisig Hem!'¹³¹ Pilatus 'nam water, wies zich de handen ten aanschouwen van de schare en zeide: Ik ben onschuldig aan zijn bloed; gij moet zelf maar zien, wat ervan komt.'¹³² Jezus werd bespot. Men bespuwde Hem. Er werd een doornenkroon op zijn hoofd gezet. Hij kreeg azijn te drinken. Ze kruisigden Hem.

Zijn lichaam werd in een geleend graf gelegd, maar geen graf kon het lichaam van de Heer gevangen houden. Op de ochtend van de derde dag bereikte het goede

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Nadat u dit artikel met een gebed in uw hart hebt bestudeerd, bespreekt u het op een manier dat iedereen aan de bespreking wil deelnemen. Enkele voorbeelden:

1. Vraag de gezinsleden naar een definitie van het woord *pionier*. Lees de definitie in het artikel voor. Vertel een paar voorbeelden van president Monson om aan te tonen dat pioniers voor ons in geestelijke zin de weg hebben gebaan. Vraag de gezinsleden om voorbeelden te geven van mensen die voor hen de weg hebben gebaan. Bespreek hoe we de pioniersgeest kunnen behouden en de weg voor anderen kunnen banen. Geef een voorbeeld van een 'pionier' die in uw leven van belang is geweest.

2. Laat platen zien van de pioniers die in het artikel genoemd worden. Laat de gezinsleden ieder een plaat uitkiezen en uitleggen hoe de persoon op de plaat een pionier is. Vraag hoe we onze dank kunnen tonen voor de geloofsschat van deze geestelijke pioniers. Geef uw getuigenis dat de Heiland 'de allergrootste pionier' is.

3. Neem het gezin mee op een korte wandeling. Stop op verschillende punten en vertel over de pioniers die president Monson tot voorbeeld heeft genomen. Lees de definitie van het woord pionier voor en vraag iemand anders om de weg naar huis aan te geven. Nodig het gezin uit om pionier te zijn.

bericht Maria Magdalena, Maria, de moeder van Jakobus, en andere vrouwen die met hen naar het graf kwamen, zij zagen dat de grote sluitsteen was weggerold en dat het graf leeg was. Twee engelen zeiden tegen de wenende vrouwen: 'Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt.'¹³³

Ja, de Heer was werkelijk herrezen. Hij verscheen aan Maria, Hij werd gezien door Kefas of Petrus, vervolgens door zijn broeders van de Twaalf. Hij werd gezien door Joseph Smith en Sidney Rigdon, die verklaarden: 'Dit [is] het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft! Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods.'¹³⁴

Onze Middelaar, onze Verlosser, onze Broeder, onze Voorspraak bij de Vader, is gestorven voor onze zonden en de zonden van de hele mensheid. Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, heeft de verzoening, waartoe Hij in het voorsterfelijk bestaan was geordend, geheel uit vrije wil tot stand gebracht. Hij heeft zijn leven geofferd tot lossingsprijs voor allen.

Zijn zending, zijn bediening onder de mensen, zijn leringen, zijn genade, zijn niet-aflatende liefde voor ons zetten ons aan tot dankbaarheid en verwarmen ons hart. Jezus Christus, de Heiland van de wereld en de Zoon van God, was en is de allergrootste pionier, want Hij is ons voorgedaan, waarbij Hij iedereen de weg heeft gewezen die gevolgd moet worden. Mogen wij Hem altijd volgen. ■

NOTEN

1. Geciteerd in Wilford Woodruff, 'Celebration of Pioneers' Day', *The Utah Pioneers* (1880), p. 23.
2. Van Dale, *Groot Woordenboek der Nederlandse taal* (1992), 'Pionier', p. 2289.
3. Ruth 1:16-17.
4. Johannes 3:28.
5. Lucas 3:16.
6. Matteüs 3:14.
7. Matteüs 3:15-17.
8. Johannes 1:29.
9. Matteüs 11:11.
10. Matteüs 4:19.
11. Matteüs 16:16.
12. Johannes 19:27.
13. Johannes 19:26.
14. Jesaja 60:2.
15. Amos 8:11.
16. Geciteerd in S. Michael Wilcox, *Fire in the Bones: William Tynedale—Martyr, Father of the English Bible* (2004), p. 47.
17. Geschiedenis van Joseph Smith 1:11.
18. Geschiedenis van Joseph Smith 1:13-17.
19. Handelingen 10:38.
20. Matteüs 6:9-10.
21. Lucas 22:42.
22. Matteüs 25:40.
23. IV 64:10.
24. Matteüs 22:37-39.
25. Lucas 18:22.
26. Marcus 5:23.
27. Marcus 5:35.
28. Marcus 5:36.
29. Marcus 5:39-40.
30. Marcus 5:40-42.
31. Lucas 23:21.
32. Matteüs 27:24.
33. Lucas 24:5-6.
34. IV 76:22-23.

'Mijn naam is Paul Koelliker'

OUDERLING PAUL E. KOELLIKER
van de Zeventig

Enige jaren geleden reisden mijn vrouw en ik naar Zwitserland om familiehistorisch onderzoek te kunnen doen. Toen we in het stadje Glarus aankwamen, ongeveer 30 minuten rijden van het Zurichmeer, bleek er iets te zijn misgegaan met onze hotelreservering.

De baliemedewerker had met ons te doen en probeerde een ander hotel voor ons te vinden. Na een paar telefoontjes die op niets uitdraaiden, zei hij: 'Maar wacht even, er is nog een klein hotelletje hier niet ver vandaan. De eigenaar is naar de Verenigde Staten gegaan. Ik zal eens bellen of hij al terug is.' En dat deed hij. We hoorden dat de eigenaar juist die dag was teruggekeerd en dat zijn hotel compleet leeg was.

Het hotelletje bevond zich aan een schitterend meer aan de voet van de Alpen. Terwijl wij de maaltijd gebruikten, zei de eigenaar: 'Ik ken een Paul Koelliker. Hij woont in Glarus.' En voordat ik het wist, was onze

kersverse vriend al aan de telefoon met Paul Koelliker in Glarus. De man aan de andere kant van de lijn vroeg hem of ik uit Salt Lake City kwam. Toen ik bevestigend antwoordde, zei hij: 'Ik heb die man eerder ontmoet.'

En toen herinnerde ik me het weer. 25 jaar geleden

zat ik aan mijn bureau in het hoofdkantoor van de kerk in Salt Lake City toen mijn telefoon ging. De beller sprak Engels met een zwaar Duits accent en zei: 'Mijn naam is Paul Koelliker. Ik zie in het telefoonboek dat u Paul Koelliker heet. Ik wil graag kennis met u maken.' Ik zocht hem samen met mijn vader en opa op en het werd een gezellig gesprek. Ik had van hem toen een paar namen van wat voorouders gekregen, maar het was ons niet gelukt om ze in onze familielijn te passen, en we waren pas weer hier in Zwitserland met elkaar in contact gekomen.

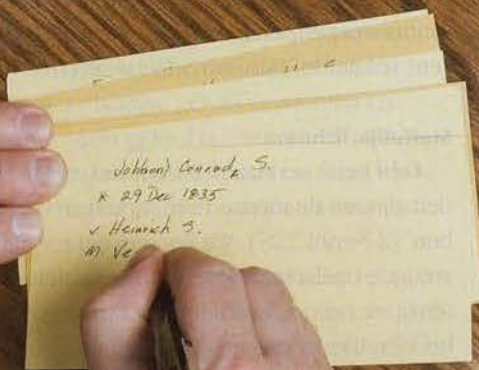
De volgende ochtend gingen we al vroeg naar zijn kantoor. Niet alleen woont deze Paul Koelliker in Glarus, maar hij is ook nog eens het hoofd van het archief van het kanton Glarus. Toen ik hem zei dat we familiehistorisch onderzoek deden, zei hij: 'Ik denk dat ik jullie van dienst kan zijn.' Wij volgden hem het archief in, waar hij ons boeken liet zien die op familie gerangschikt stonden. Hij

zei: 'Dit mag niet gefotokopieerd worden, u zult het dus moeten overschrijven.' Zeven uur lang schreven we alles zo snel we konden over.

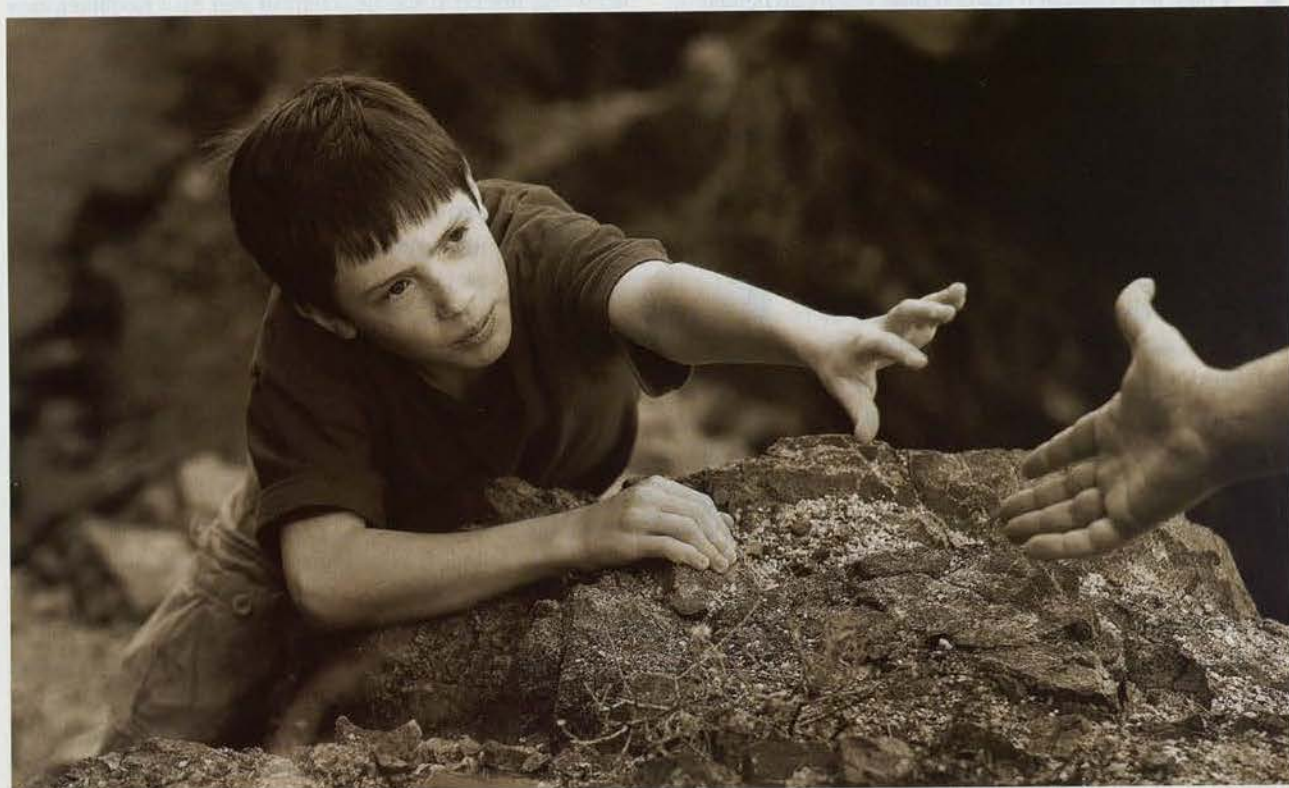
We gingen naar huis met honderden namen van voorouders, voor wie we later het tempelwerk deden. We wisten dat er nog veel meer namen in de archieven van Glarus lagen te wachten. Onze familie voelt heel sterk dat die namen daar op ons liggen te wachten. Ik weet dat we met de hulp van de Heer de namen van onze voorouders vinden als we gehoor geven aan de influisteringen van de Geest. ■

*We zullen de namen
van onze voorouders
vinden als we
gehoor geven aan
de influisteringen
van de Geest.*

Het doel van het leven

Een serie artikelen waarin leerstellingen worden uitgelegd die alleen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen worden aangetroffen.

Het doel van ons leven — waarom we op aarde zijn — zal ons duister blijven, tenzij we eerst beseffen wie we zijn, waar we vandaan komen en wat onze eeuwige bestemming is. De waarheid, die in de Schriften staat en is hersteld door de profeet Joseph Smith, is dat we letterlijk geestkinderen van God zijn, bij Hem in een voorsterfelijk bestaan woonden en het goddelijk zaad in ons dragen, het vermogen om Hem gelijk te worden. Dat was wat we in de voorsterfelijke wereld het allerliefste wilden, en om dat verlangen te kunnen verwezenlijken,

moesten we, dat was duidelijk, zijn tegenwoordigheid verlaten, een stoffelijk lichaam krijgen, in geloof leren wandelen en door de verzoening van Jezus Christus 'onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig [en] vol liefde' (Mosiah 3:19) worden.

Stoffelijk lichaam

Lehi heeft verklaard: 'Adam viel, opdat de mensen zouden zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben' (2 Nephi 2:25). We kunnen echter niet de eeuwige vreugde deelachtig zijn die onze hemelse Vader ervaart, tenzij we ook een verheerlijkt, herrezen stoffelijk lichaam hebben. De Heer leert ons dit: 'De elementen zijn eeuwig, en geest en element, onscheidbaar verbonden, ontvangen een volheid van vreugde; wanneer gescheiden, kan de

mens geen volheid van vreugde ontvangen' (LV 93:33-34).

Iedereen die op deze aarde wordt geboren, zal na dit leven opstaan met een herrezen lichaam, maar de glorie en vreugde van eeuwig leven in Gods tegenwoordigheid is voorbehouden aan wie 'overwinnen door geloof' (LV 76:53) in de Heer Jezus Christus. Joseph Smith heeft verklaard: 'We zijn naar deze aarde gekomen om een lichaam te ontvangen, dat wij in zuivere staat aan God in het celestiale koninkrijk moeten aanbieden.'¹

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft verder uitgelegd: 'Wij geloven dat het doel van dit sterfelijk leven is om een sterfelijk lichaam te krijgen en, door de verzoening van Jezus Christus en door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie, zo te leven dat wij in aanmerking komen voor de verheerlijkte, herrezen celestiale staat die de verhoging of het eeuwige leven wordt genoemd.'²

In geloof, niet in aanschouwen

In onze voorsterfelijk leven waren we in Gods tegenwoordigheid. We wandelden in aanschouwen. Maar in dit leven, zo herinnerde de apostel Paulus ons, 'wandelen [wij] in geloof, niet in aanschouwen' (2 Korintiërs 5:7). In de Schriften staat dat 'geloof (...) het bewijs der dingen [is], die men *niet ziet*' (Hebreeën 11:1; cursivering toegevoegd), en 'indien gij dus geloof hebt, hoopt gij op dingen die niet worden gezien, maar die waar zijn' (Alma 32:21). Als we alles konden zien, zouden we maar beperkt geloof kunnen ontwikkelen en oefenen.

'Zonder geloof is het onmogelijk [God] welgevallig te zijn' (Hebreeën 11:6). Zonder geloof in Jezus Christus kunnen we niet worden gered. Toen wij bij God waren, konden wij tot op zekere hoogte geloof verwerven en oefenen, maar om het soort geloof te ontwikkelen dat noodzakelijk is om beslag te leggen op het eeuwige leven, moesten we bij Hem weg en werd er een sluier over ons geheugen gelegd.

Moroni werkte het idee uit dat 'geloof datgene is waarop men hoopt maar dat men niet ziet', en legde uit dat God ons zekere kennis onthoudt totdat ons geloof beproefd is: 'Betwist niet omdat gij niet ziet, want gij ontvangt geen getuigenis dan na de beproeving van uw

Als we deze geloofstoets op aarde willen halen, moeten we ons bekeren van onze zonden, de noodzakelijke verordeningen ontvangen, verbonden met God sluiten en nakomen, en in gerechtigheid tot het einde volharden.

geloof' (Ether 12:6). Daarom is de geloofsbeproeving eveneens een belangrijke reden dat we Gods tegenwoordigheid verlaten en naar de aarde komen.

'Wij zullen hen hiermee beproeven'

In de Parel van grote waarde staat een beschrijving van Abrahams visioen van het voorsterfelijk bestaan. Jezus Christus zei over de geesten 'die bij Hem waren' in de voorsterfelijke wereld: 'Wij zullen een aarde maken waarop dezen kunnen wonen; en wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden' (Abraham 3:24-25). Dit leven is dus een proefferrein, 'een proefstaat' (Alma 12:24), een tijd waarin we laten zien dat we beslag kunnen leggen op de verdiensten van Christus' verzoening en geheiligd worden zoals Hij.

Deze geloofsproef bepaalt of we al dan niet 'alles zullen doen wat de Heer, [onze] God, [ons] ook zal gebieden.' Als we deze geloofstoets op aarde willen halen, moeten

we ons bekeren van onze zonden, de noodzakelijke verordeningen ontvangen, verbonden met God sluiten en nakomen, en in gerechtigheid tot het einde volharden. Maar de Heer houdt zich niet alleen bezig met wat we in dit leven doen; Hij is zeer begaan met wat we zijn en worden. 'De Heer verlangt het hart en een gewillige geest' (LV 64:34). Hij eist dat eenieder 'een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer', en wordt 'als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt hem op te leggen' (Mosiah 3:19). Hij verwacht van ons dat we tot Hem komen en een 'grote verandering (...) in ons hart' ervaren 'waardoor wij niet meer geneigd zijn om kwaad te doen, maar wél om voortdurend het goede te doen' (Mosiah 5:2).

De ware toets van dit leven is of we de Heiland van ganzer harte accepteren, deelhebben aan zijn zoenbloed, alles doen 'wat wij kunnen doen' om zijn geboden te onderhouden en, uiteindelijk, door zijn genade in Hem vervolmaakt worden (zie Moroni 10:32). ■

NOTEN

1. *History of the Church*, deel 6, p. 50.
2. 'Afval en herstelling', *De Ster*, juli 1995, p. 78.

Vooruitgang

persoonlijk maken in Panama

Deze jongevrouwen hebben geleerd hoe ze zich door middel van de Persoonlijke vooruitgang kunnen verbeteren.

ADAM C. OLSON
Kerkelijke tijdschriften

In 1671 lieten piraten niets meer dan smeuulende resten over van Oud-Panama. Heden ten dage wijst Melissa Bethancourt vanaf die bouwvallige muren naar de wolkenkrabbers en het imposante stadsgezicht op het moderne Panama-Stad. De vooruitgang van de stad in de laatste 335 jaar is indrukwekkend te noemen.

Maar de vooruitgang die Melissa in de laatste zes jaar heeft gemaakt, mag er ook zijn. En het is een vooruitgang die steeds meer jongevrouwen over de hele wereld maken dankzij de Persoonlijke vooruitgang.

'Ik dacht nogal negatief over mezelf', zegt Melissa (17), die op het punt staat het jongevrouwenprogramma af te ronden

in de wijk Cincuentenario, in de ring Panama-Stad (Panama). 'Maar door de Persoonlijke vooruitgang ben ik gaan inzien dat ik van grote waarde ben.'

Melissa weet dit zeker: 'Het maakt niet uit wie je bent of waar je bent, deze ervaringen kunnen je een beter mens helpen worden. Dit programma is geïnspireerd. De wereld verandert, de verleidingen en problemen veranderen, en dit programma is voor onze tijd, zodat we vooruitgang maken en die problemen aankunnen.'

Reiken naar de hemel

Tussen de resten van Oud-Panama is La Catedral (de kathedraal) overeind gebleven. Opgetrokken uit steen, rijkt haar toren ongeveer vier verdiepingen de lucht in. Het was waarschijnlijk een van de meest imponerende gebouwen in de oude havenstad. Sinds de tijden van Oud-Panama heeft het silhouet van Panama-Stad dramatische veranderingen ondergaan. De wolkenkrabbers doen hun naam eer aan en verheffen zich torenhoog boven La Catedral.

Die soort vooruitgang wordt ook

Tegenoverliggende pagina: De vooruitgang van steen tot staal die Panama-Stad in de laatste 335 jaar heeft gemaakt is imposant. Maar de vooruitgang die jongevrouwen zoals Beatriz Martinez, Mayka Moreno, Andrea Navas en Melissa Bethancourt (v.l.n.r.) dankzij de Persoonlijke vooruitgang hebben gemaakt is inspirerend.

Net als Panama-Stad uitgegroeid is boven wat het oorspronkelijk was (inzet), gebruiken jongevrouwen zoals Mayka en Minerva Moreno (van boven naar beneden) de Persoonlijke Vooruitgang om boven zichzelf uit te stijgen.

weerspiegeld in het leven van de jongevrouwen van de kerk in Panama. Dankzij de Persoonlijke vooruitgang zien zij in dat zij, net als de torenflats die zich in de lucht verheffen, ook naar de hemel kunnen reiken door in te zien wie zij zijn en de jongevrouwenwaarden na te leven.

'Ik ben dankzij de Persoonlijke vooruitgang niet alleen meer over de kerk te weten gekomen', zegt de zestienjarige Andrea Navas uit de wijk Cincuentenario. 'Ik ben ook gaan beseffen wie ik ben, dat we dochters van God zijn.'

Geborgen in die kennis durven deze jongevrouwen nieuwe dingen uit te proberen, omdat ze zich geen zorgen maken over wat anderen zullen denken als het niet meteen lukt. Doordat ze weten dat ze in Gods ogen veel waard zijn, steken ze de helpende hand uit.

Die kennis motiveerde Andrea om een bedankbriefje te schrijven aan een zendinge in haar wijk die haar piano had leren spelen. En Melissa was gemotiveerd om

vrijwilligerswerk te doen in een verzorgings-tehuis voor ouderen, met hen te praten en voor hen te doen wat ze niet meer zelf kunnen doen. En het gaf Mayka Moreno uit de wijk Marcasa de moed om een schoolvriendin over het heilsplan te vertellen.

'We zijn van oneindig grote waarde', zegt Mayka. 'De ziel is groot in de ogen van God. Ik ben door de Persoonlijke vooruitgang anders naar mezelf en anderen gaan kijken. Soms zijn we te hard in ons oordeel van anderen, maar God houdt van ons allemaal.'

Een nieuw fundament

Nadat Oud-Panama was platgebrand, kozen de Panamezen een paar kilometer verderop een nieuwe locatie die makkelijker was te verdedigen en begonnen hun stad uit het niets op te bouwen. Dat was waarschijnlijk niet eenvoudig, maar het resultaat steekt ver boven de ruïnes van Oud-Panama uit.

De Persoonlijke vooruitgang van Mayka en Minerva Moreno heeft een gelijksoortige koers gevolgd. Toen de zussen lid van de kerk

werden, was Mayka van bijenkorfmeisjesleeftijd en Minerva zou een paar maanden later jongevrouw worden. Ze begonnen in wezen uit het niets aan het evangelie zonder het profijt van een in het jeugdwerk gelegd fundament. Nu, een paar jaar later, kijken ze terug op wat de Persoonlijke vooruitgang voor hen als bekeerling heeft betekend.

'We hadden niet het jeugdwerk doorlopen', zegt Mayka. 'Door de Persoonlijke vooruitgang ben ik de leringen van het evangelie gaan begrijpen. Mijn getuigenis van Christus' verzoening is er enorm door gesterkt, en ook andere zaken die ik niet begreep.'

'Ik ben heel veel te weten gekomen over het evangelie en over Joseph Smith', zegt Minerva. 'Daardoor kon ik onderscheid maken tussen de leugens die worden verteld over de kerk en de waarheid.'

Ook hun moeder, Justa, is het opgevalen hoeveel vooruitgang ze hebben gemaakt. 'Ik zie een grote verandering in hen', zegt Justa. 'Die is volledig, honderd procent, maar ten goede — in hun dagelijkse leven, hun gedrag, hun vrienden, op school.'

'Ik heb zoveel geleerd', zegt Mayka. 'Ik ben niet meer de persoon die ik was. Ik ben beter geworden.'

Vooruitgang persoonlijk maken

Mayka's' vriendinnen die zijn opgegroeid in de kerk zijn ook van mening dat hun leven ten

goede is veranderd door het programma.

'Soms groeien we op in de kerk, maar zonder het getuigenis dat onze ouders hebben', zegt Melissa. 'Maar de Persoonlijke vooruitgang en specifiek de waarde geloof heeft mij geholpen om mijn getuigenis te sterken.'

Alle Panamese jongevrouwen zijn het erover eens dat de Persoonlijke vooruitgang hun getuigenis heeft versterkt en hun leven ten goede heeft veranderd. Zij geloven dat het programma hetzelfde kan doen voor elke jongevrouw die het een kans geeft.

'Iets dat je leven verandert, moet wel persoonlijk zijn', zegt Beatriz Martinez uit de wijk Bella Vista. Ze gelooft dat het programma geïnspireerd is, omdat iedereen er mee aan de slag kan. 'Het is voor iedereen', zegt ze.

'De Heer wil dat we betere mensen worden, stralender door het leven gaan. Hij wil dat we onze talenten ontwikkelen, dat we een licht op de berg zijn', zegt Mayka. 'Daarom hebben we dit programma.'

Het Eerste Presidium heeft gezegd:

'Je bent een geliefde dochter van je hemelse Vader. (...) Je liefhebbende hemelse Vader heeft je gezegend met talenten en capaciteiten waarmee je je goddelijke opdracht kunt vervullen. Door gebed, schriftstudie, gehoorzaamheid aan de geboden en dienstbetoon aan andere mensen, kun je die gaven ontwikkelen. (...)

'Door deel te nemen aan de Persoonlijke vooruitgang, voeg je je bij duizenden andere jongevrouwen die ernaar streven tot Christus te komen en "te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen (...) als getuige van God op te treden" (Mosiah 18:9)' (*Persoonlijke vooruitgang — jongevrouwen* [2001], p. 1).

Evenals Panama-Stad, die maar blijft groeien en nieuwe wolkenkrabbers aan haar skyline blijft toevoegen, blijven de jongevrouwen die de Persoonlijke vooruitgang persoonlijk maken, zich ontwikkelen en tot Christus komen waarmee ze voor anderen een goed voorbeeld zijn. ■

EL PROGRESO
PERSONAL
PARA LAS
MUJERES JÓVENES

Plicht jegens God

Geestelijke vestingwerken bouwen

ADAM C. OLSON
Kerkelijke tijdschriften

Michael Diaz tuurt langs de lange loop van een zwaar kanon en verkent de woelige wateren bij Portobelo (Panama). Als er vanaf zee een aanval werd ingezet op het bolwerk en haar zwaarbewaakte goud kwamen de aanvallende schepen onder zwaar vuur te liggen van ruim een dozijn kanonnen. Daarna stuitten de zeelieden op legioenen soldaten in de vestingwerken aan het water, waar Michael zich nu bevindt. De strijd was toen hevig en beangstigend.

Gelukkig is er al 250 jaar geen slag meer geleverd.

Sindsdien is er veel veranderd. Maar terwijl hij langs de overblijfsels van de dikke stenen wallen loopt, denkt Michael (15) niet aan mobiele telefoons, internet of mannen die op de maan landen. Hij en zijn vrienden uit de ring Colón (Panama) praten over de veranderingen die zij in zichzelf hebben waargenomen dankzij het programma Plicht jegens God.

'Ik heb veel geleerd', zegt Michael. De

anderen knikken instemmend. 'Ik geloof nu meer in mijzelf. Geestelijk ben ik nu veel minder van anderen afhankelijk. Ik heb de moed om met anderen over de kerk te praten.'

Bouwen om te blijven

De robuuste vestingwerken waakten ruim honderd jaar over Portobelo, en ook nu willen ze niet van wijken weten.

De kracht van het programma Plicht jegens God is, volgens deze jongemannen, gefundeerd op het stellen en verwezenlijken van doelen. Met die

doelen bouwen zij aan geestelijke vestingwerken, waarmee zij bestand zijn tegen wat zich ook in hun leven mocht voordoen.

'Je leeft in een tijd met grote moeilijkheden en kansen', zegt het Eerste Presidium. 'Je kunt jezelf sterken, je geloof en getuigenis opbouwen, het evangelie naleven, dat beter gaan begrijpen en andere mensen erover vertellen' (*Aäronische priesterschap: onze plicht jegens God vervullen* [2001], p. 4).

Aldo Cardenas uit de wijk Puerto Pilon begint over een doel dat hij zich onlangs had

Jongemannen die zichzelf in het kader van het programma Plicht jegens God doelen stellen en die verwezenlijken, bouwen daarmee aan een innerlijke vesting van geloof volgens deze jongemannen bij de ruïnes van zestiende-eeuwse vestingwerken. Rechts: Michael en Isaac Diaz. Tegenoverliggende pagina: Michael, Isaac en hun vrienden Narcisso Garay en Aldo Cardenas.

gesteld om met de hulp van zijn vader een gezinsavond te plannen. 'Mijn pa gaf mij het priesterschap als thema en hoe belangrijk dat is voor ons gezin. Over het priesterschap is mij veel duidelijk geworden. Het is een grote zegen voor ons en voor anderen dankzij ons.'

Hij is dankbaar voor de manier waarop het programma is opgezet. 'Doordat ik mijn doelen per se wilde halen, ben ik verantwoordelijker geworden', zegt hij.

Narcisso Garay (17) uit de wijk Barriada Kuna besloot zich ten doel te stellen om elke dag in het Boek van Mormon te lezen. 'Mijn ouders opperden dat ik de andere standaardwerken ook las. Nu ben ik bijna klaar met het Nieuwe Testament. Ik was bang dat het saai was, maar nu weet ik hoe zeer Jezus voor ons geleden

heeft en dat we bij Hem kunnen terugkeren.'

Michaels oudere broer, Isaac, zegt dat de doelen die hij zich dankzij het programma heeft gesteld, hem geestelijk gesterkt hebben. Toen Isaac leraar was, was hij het enige actieve lid in zijn quorum. Plicht jegens God heeft niet alleen hem geholpen, want hij heeft het voor elkaar gekregen om de andere drie quorumgenoten naar enkele activiteiten te krijgen, en een van hen is naar de kerkdienst gekomen.

'Ik heb de anderen thuis opgezocht en ze voor de kerk uitgenodigd', zegt Isaac. 'Dat was mijn plicht jegens God.'

Niet meer bang

Michael, die bovenop het al sinds lang in onbruik geraakte kanon heeft plaatsgenomen, weet precies hoe hij de vesting zou beschermen tegen de hevige aanvallen van de vijand. Maar terwijl hij uitkijkt over zee, praat hij over het wapenen van zichzelf tegen een ander soort aanval — eentje zonder kanonnen en buskruit.

'Schoolvrienden steken soms de draak met mij omdat ik bij de "kerk van Mormon" hoor', zegt hij terwijl de zon ondergaat over Portobelo. Maar hij is niet bang om ze dan te zeggen dat hij 'lid is van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.' ■

DE GAVE VAN DE HEILIGE GEEST

Wat ieder lid behoort te weten

PRESIDENT BOYD K. PACKER

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik wil u aan de hand van leerstellingen en schriftuurplaatsen uitleggen waarom we doen wat we doen. En ik zal u wat suggesties aan de hand doen om bepaalde zaken beter te doen, zodat elk lid van de kerk tot oprechte bekering komt en nooit avallig zal worden.

Joseph Smith heeft gezegd: 'Je kunt net zo goed een zak zand dopen als daar geen vergeving van zonden en de gave van de Heilige Geest op volgt. De doop in water is slechts een halve doop, en stelt niets voor zonder de andere helft — namelijk de doop met de Heilige Geest.' (*History of the Church*, deel 5, p. 499.)

Mensen voorbereiden op de doop zonder hen over de gave van de Heilige Geest te vertellen is als een avondmaalsdienst waarin alleen het brood wordt gezegend en rondgediend. Ze zouden maar de helft krijgen.

Daarom bespreken we de doop in nauw verband met de bevestiging en de verlening van de gave van de Heilige Geest.

Bevestiging en verlening van de gave van de Heilige Geest

De bevestiging bestaat uit twee delen: iemand wordt bevestigd tot lid van de kerk en wordt de gave van de Heilige Geest verleend.

De priesterschapsdrager die de verordening verricht 'verleent de Heilige Geest door te zeggen: "Ontvang de Heilige Geest"' (*Leidraad voor het gezin* [boekje, 2001], p. 20).

Er zijn twee mij bekende voorbeelden van een zichtbare manifestatie van de Heilige Geest in de Schriften. De eerste was toen de Heer zich liet dopen:

'Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en Hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem komen' (Matteüs 3:16; zie ook 1 Nephi 11:27; 2 Nephi 31:8; IV 93:15).

Het andere voorbeeld is verbonden aan Pinksteren. De apostelen waren ongetwijfeld geordend, maar de Heer was niet meer in hun midden. Zij vroegen zich af wat zij moesten doen. Zij herinnerden zich dat Hij hun had gezegd in Jeruzalem te blijven en daar waren ze gehoorzaam aan. En toen gebeurde het. Zij bevonden zich in een huis en 'eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren;

'en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen;

'en zij werden allen vervuld met de heilige Geest' (Handelingen 2:2-4). Toen waren zij bevoegd; zij waren toegerust.

De doop bestaat uit twee delen: de doop met water en de doop met vuur ofwel de Heilige Geest. Als u die twee scheidt, is het maar een halve doop.

Toen konden zij aan de bediening beginnen waartoe de Heer hen had geroepen en gemachtigd.

In de Leer en Verbonden werd dit patroon herhaald toen de Heer zei:

'Gij hebt met water gedoopt tot bekering, maar zij hebben de Heilige Geest niet ontvangen;

'maar nu geef Ik u een gebod, dat gij met water zult dopen, en zij zullen de Heilige Geest door handoplegging ontvangen, evenals de apostelen vanouds' (IV 35:5-6).

Toen Paulus in Efeze kwam, trof hij twaalf mannen aan die zich hadden laten dopen, maar ze hadden de Heilige Geest nog niet ontvangen. Zij zeiden tegen Paulus: 'Wij hebben zelfs niet gehoord, dat er een Heilige Geest is' (Handelingen 19:2).

Wat er toen gebeurde is van belang. Paulus liet ze nogmaals dopen. Toen bevestigde hij, door handoplegging, de gave van de Heilige Geest (zie Handelingen 19:2-7).

U kent het vierde geloofsartikel: 'De eerste beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Heer Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; ten vierde, handoplegging voor de gave van de Heilige Geest.'

Wanneer ouders hun kinderen onderwijzen en wanneer zendelingen

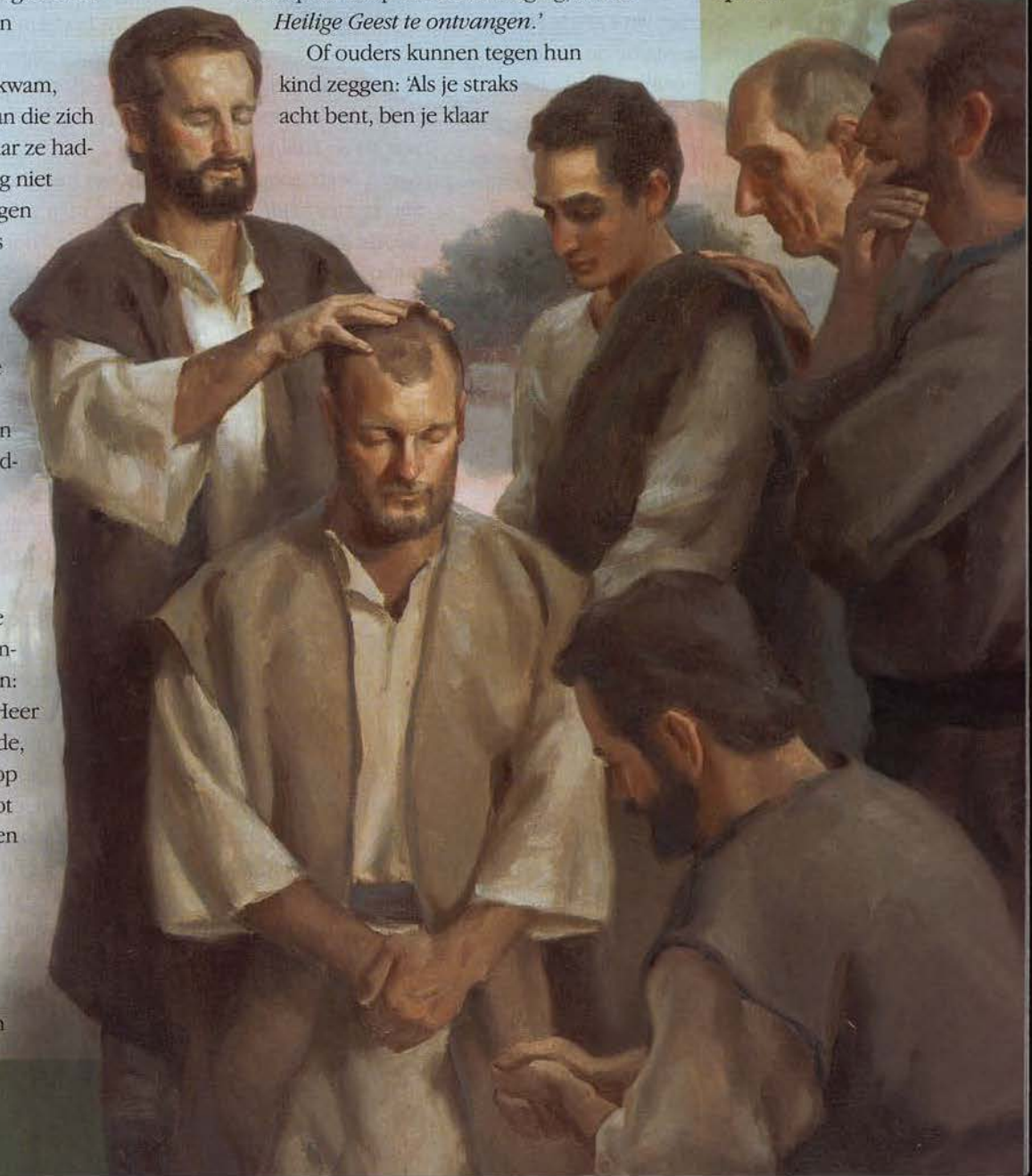
onderzoekers onderwijzen, en hen voorbereiden op de doop in water, moeten ze niet de gave van de Heilige Geest — de doop met vuur — vergeten. Beschouw ze als één volzin. Eerst komt de doop met water en daarna de doop met vuur.

Iemand kan de zendelingen vragen: 'Hoe staan de zaken?' of 'Geven jullie iemand les?'

De zending antwoordt dan automatisch: 'Jazeker, we zijn een gezin aan het voorbereiden op de doop en de bevestiging, *om de Heilige Geest te ontvangen.*'

Of ouders kunnen tegen hun kind zeggen: 'Als je straks acht bent, ben je klaar

In Efeze trof Paulus twaalf mannen aan die zich hadden laten dopen, maar de Heilige Geest niet hadden ontvangen. Hij liet ze nogmaals dopen. Daarna bevestigde hij de gave van de Heilige Geest op hen.

om je te laten dopen en *de Heilige Geest te ontvangen*.’

Ik herhaal: *gedoopt worden* en *de Heilige Geest ontvangen* — die twee moeten aan elkaar worden geklonken.

Alles wat ik zeg blijkt duidelijk uit afdeling 20 van de Leer en Verbonden (zie vss. 41–43, 45, 68). Er zijn andere verwijzingen die deze boodschap bevestigen (zie Handelingen 8:12, 14–17; LV 33:11, 15; 36:2; 39:23; 49:13–14; 55:1; 68:25; 76:51–52; Geloofsartikelen 1:4).

Joseph Smith heeft gezegd: ‘De doop met water, zonder de doop met vuur en de Heilige Geest, heeft geen zin; ze zijn beide noodzakelijk en onafscheidelijk met elkaar verbonden’ (*History of the Church*, deel 6, p. 316).

Doop met vuur

Ik wil het met u hebben over de doop met vuur en de Heilige Geest. Ik wil het ook met u hebben over engelen.

‘En het geschiedde, toen zij allen waren gedoopt en uit het water waren opgekomen, dat de Heilige Geest op hen viel; en zij werden vervuld met de Heilige Geest en met vuur’ (3 Nephi 19:13).

Uit een ander vers leren we dat dit gebeurt ‘indien gij gelooft in Christus en u laat dopen — eerst met water en dan met vuur en met de Heilige Geest — het voorbeeld volgend van onze Heiland’ (Mormon 7:10).

Nogmaals, de doop bestaat uit *twee* delen: de doop met water en de doop met vuur ofwel de Heilige Geest. Als u die twee scheidt, is het volgens de profeet Joseph Smith, maar een halve doop.

Communicatie met de Heilige Geest

Hoe communiceert de Heilige Geest?

Daar staat een voorbeeld van in 1 Nephi 17, toen Laman en Lemuël bruut tegen Nephi waren geweest. Ze hadden hem zelfs van het leven willen beroven. Niet lang daarna zei hij tegen hen: ‘Gij zijt snel om ongerechtigheid te bedrijven, maar traag om de Heer, uw God, te gedenken. Gij hebt een engel gezien en hij heeft tot u gesproken; ja, van tijd tot tijd hebt gij zijn stem gehoord; en Hij heeft met de *stem van een zachte stilte* tot u gesproken, maar gij

waart *gevoelloos geworden*, zodat gij zijn woorden niet hebt kunnen voelen’ (1 Nephi 17:45; cursivering toegevoegd).

‘De doop met water, zonder de doop met vuur en de Heilige Geest, heeft geen zin; ze zijn beide noodzakelijk en onafscheidelijk met elkaar verbonden.’

— Joseph Smith

Die communicatie is zelden hoorbaar. Meestal komt die door middel van *gevoelens*, zoals in dit geval.

Nog een voorbeeld: de Heer heeft dit beginsel uitgelegd aan Joseph Smith en Oliver Cowdery: ‘Ik zeg u dat u het in uw gedachten moet uitvorsen [werk, studie]; daarna moet u Mij vragen of het juist is, en indien het juist is, zal Ik uw boezem in u doen branden [het vuur, branden]; bijgevolg zult u *voelen* dat het juist is’ (LV 9:8; cursivering toegevoegd). Dit geldt voor ons allemaal.

Spreken met de tong der engelen

‘Daarom, mijn geliefde broeders, weet ik dat indien gij de Zoon met een volmaakt voor-nemen des harten volgt, zonder huichelarij en bedrog voor het aangezicht van God, maar met een oprechte bedoeling, en gij u van uw zonden bekeert en tot de Vader getuigt dat

gij gewillig zijt de naam van Christus op u te nemen door de doop — ja, door gelijk uw Heer en uw Heiland in het water af te dalen, naar zijn woord — zie, dan ontvangt gij de Heilige Geest; ja, dan komt de doop met vuur en met de Heilige Geest.’ En dan volgt dit belangrijke beginsel: ‘En *dan kunt gij spreken met de tong der engelen* en de Heilige Israëls lof toeroepen.

‘Maar zie, mijn geliefde broeders, aldus kwam de stem van de Zoon tot mij, zeggende: Wanneer gij u van uw zonden hebt bekeerd en tot de Vader hebt getuigd dat gij gewillig zijt mijn geboden te onderhouden, door de doop met water, en de doop met vuur [de verlening] van de Heilige Geest hebt ontvangen, en [u] kunt spreken met een nieuwe taal, ja, namelijk met de taal der engelen’ (2 Nephi 31:13–14; cursivering toegevoegd).

Nephi legt duidelijk uit wat er na de doop en de bevestiging en de ontvangst van de Heilige Geest gebeurt: ‘Daarom, doet de dingen waarvan ik, zoals ik u heb gezegd, heb gezien dat uw Heer en uw Verlosser ze zal doen; want hiertoe zijn ze mij getoond: dat gij de poort zult kennen waardoor gij moet binnengaan. Want de poort

waardoor gij moet binnengaan, is bekering en doop met water [het symbool van bekering]; en dan komt [de belofte van reiniging voor] de vergeving van uw zonden door vuur en door de Heilige Geest' (2 Nephi 31:17).

We zeggen soms dat de doop voor vergeving van zonden is. De vergeving komt, als u de Schriften aandachtig leest, door de doop met vuur en met de Heilige Geest.

'Ziet, mijn geliefde broederen, nu veronderstel ik, dat gij in uw gedachten enigszins peinst over hetgeen gij dient te doen, nadat gij door de poort zijt binnengegaan.' Hier is iemand die zich heeft laten dopen en de Heilige Geest heeft ontvangen, en hij vraagt zich af wat hij moet doen. Nephi antwoordt: 'Maar zie, waarom overlegt gij die dingen in uw hart?

'Herinnert gij u niet, dat ik u zeide, dat wanneer gij de Heilige Geest hadt ontvangen, gij de taal der engelen zoudt kunnen spreken? En nu, hoe zoudt gij met de taal der engelen kunnen spreken, tenzij door de Heilige Geest?

'Engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus. Daarom zeide ik tot u: Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:1-3).

Alles wat de zendelingen moeten weten en doen is hun onderzoekers begrip bijbrengen van de doop en de bevestiging. Vervolgens hebben de onderzoekers hun keuzevrijheid. Overweeg deze eenvoudige woorden:

'Welnu, indien gij, nu ik deze woorden heb gesproken, ze niet kunt begrijpen, zal het zijn doordat gij vraagt noch klopt; daarom wordt gij niet in het licht gebracht, maar moet gij in de duisternis verloren gaan.

'Want zie, ik zeg u nogmaals, dat indien gij langs de weg binnengaat en *de Heilige Geest ontvangt*, Hij u *alle dingen* zal tonen

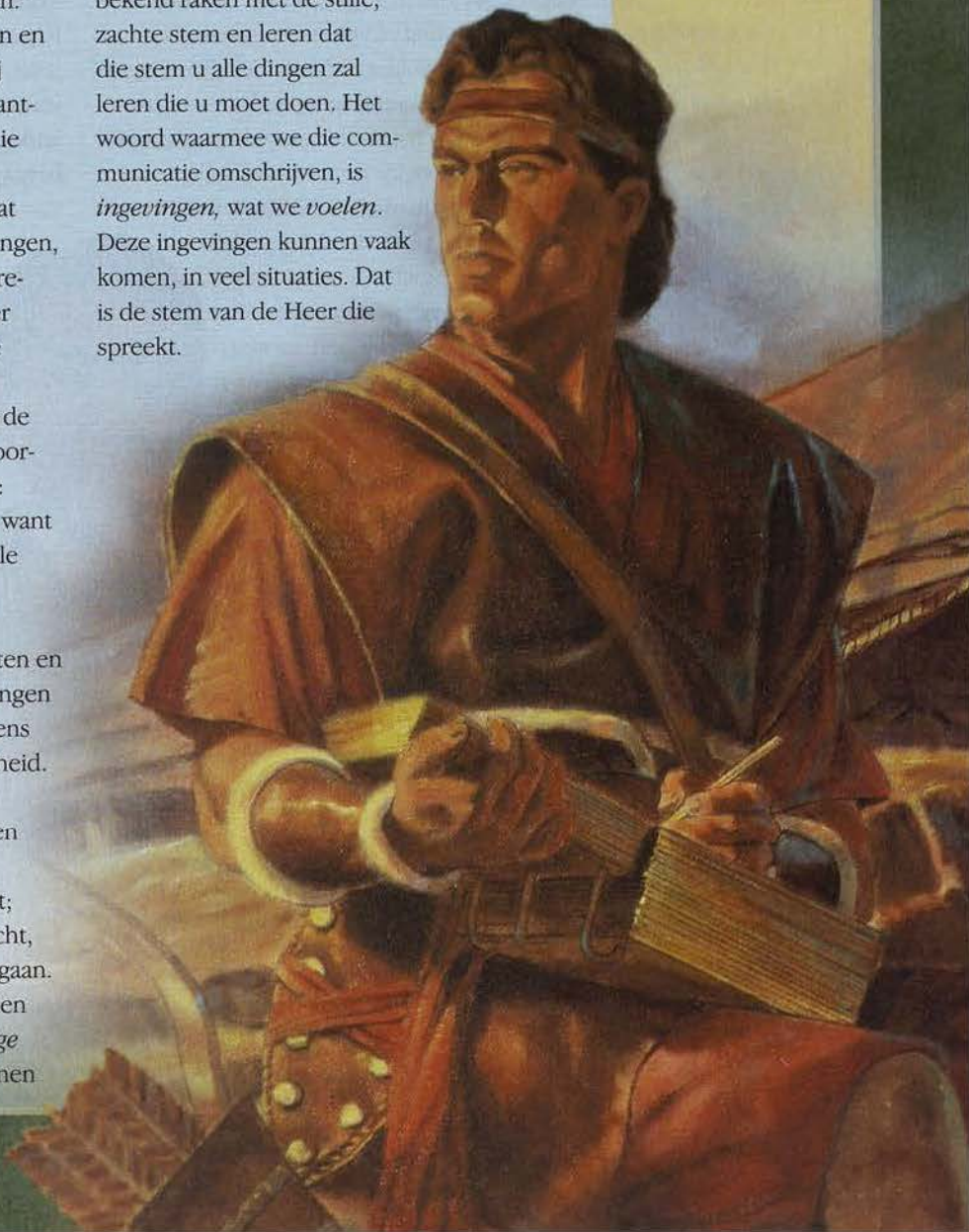
die gij behoort te doen.

'Zie, dit is de leer van Christus, en er zal geen verdere leer worden gegeven, totdat Hij Zich in het vlees aan u openbaart' (2 Nephi 32:4-6; cursivering toegevoegd).

U moet echt begrijpen dat de doop met water, zoals de profeet Joseph Smith duidelijk heeft verwoord, maar een halve doop is. Paulus begon weer van voren af aan toen ze niet de Heilige Geest hadden ontvangen (zie Handelingen 19:2-7).

U kunt die grote zegening ontvangen — bekend raken met de stille, zachte stem en leren dat die stem u alle dingen zal leren die u moet doen. Het woord waarmee we die communicatie omschrijven, is *ingevingen*, wat we *voelen*. Deze ingevingen kunnen vaak komen, in veel situaties. Dat is de stem van de Heer die spreekt.

Nephi legt uit: 'De poort waardoor gij moet binnengaan, is bekering en doop met water; en dan komt de vergeving van uw zonden door vuur en door de Heilige Geest.'

Zendelingen (en ouders eveneens) onderwijzen in de 'doop door onderdompeling tot vergeving van zonden [en] handoplegging voor de gave van de Heilige Geest' (Geloofsartikelen 1:4).

Nephi legde uit dat engelen door de macht van de Heilige Geest spreken, en u kunt met de tong van de engelen spreken, wat gewoon betekent dat u met de macht van de Heilige Geest kunt spreken. Het komt stilletjes. Het is onzichtbaar. Er zal geen duif neerdalen. Er zullen geen tongen als van vuur zijn. Maar de macht is voelbaar.

Zendelingen denken soms dat ze maar de helft hoeven te doen; dat ze alleen maar hoeven les te geven en met water te dopen, en dat dan hun werk erop zit. In veel gevallen blijft de andere helft, de les over de doop met vuur, achterwege. Klink die twee aan elkaar, alsof u zichzelf bijna verbiedt 'doop' te zeggen zonder daarop 'bevestiging' te laten volgen — dat is de doop met water en de bevestiging en de verlening van de gave van de Heilige Geest. Neem dit idee zo goed in u op, met die twee vast aan elkaar geklon-

ken dat ze zich, als één geheel, in u vasthechten. Dan doen we niet alleen de eerste helft, zoals nu zo vaak voorkomt, maar ook de andere helft.

Denk eraan wat Joseph Smith heeft gezegd: 'Je kunt net zo goed een zak zand dopen als daar geen vergeving van zonden en de gave van de Heilige Geest op volgt. De doop in water is slechts een halve doop, en stelt niets voor zonder de andere helft — namelijk de doop met de Heilige Geest.'

Zendelingen — en ouders eveneens — dienen in beide delen te onderwijzen: 'Doop door onderdompeling tot vergeving van zonden [en] handoplegging voor de gave van de Heilige Geest' (Geloofsartikelen 1:4). Maak er één volzin van. Houd hem stevast in gedachte, zodat wanneer u het over de ene hebt, u ook de andere ter sprake brengt, en wanneer u aan de ene denkt, u ook aan de andere denkt. Dan zult u gaan *voelen* en begrijpen, en zullen de ingevingen komen.

Tegenstand van de vijand

Een waarschuwing is op zijn plaats: we kunnen te maken krijgen met tegenstand en inmenging van de boze. Die waarschuwing komen we ook in de Schrift tegen: 'Alles wat de mens overreedt om kwaad te doen en niet in Christus te geloven en Hem te verloochenen en God niet te dienen, daarvan kunt gij met volmaakte kennis weten dat het van de duivel is; want op die wijze gaat de duivel te

werk, want hij overreedt geen enkel mens om goed te doen, neen, niet één; en zijn engelen evenmin; en evenmin zij die zich aan hem onderwerpen' (Moroni 7:17).

De geestelijke communicaties van de Heilige Geest kunnen verstoord worden door de ingevingen en invloed van de boze. U zult die leren onderkennen.

Nephi onderwees ons verder in dit beginsel: 'Want indien gij zoudt luisteren naar de Geest die de mens leert bidden, zoudt gij weten dat gij moet bidden; want de boze geest leert de mens niet bidden, maar leert hem dat hij niet moet bidden. Maar zie, ik zeg u dat gij altijd moet bidden' (2 Nephi 32:8-9).

Wanneer we dus over engelen zeggen dat ze door de macht van de Heilige Geest communiceren en ons door de profeten gezegd is dat we met de tong der engelen kunnen spreken, dan moeten we ook weten dat er een tegenkracht is. Die moeten we onderkennen.

Er is een woord in het boek Jakob waarop we bedacht moeten zijn: 'Zie, wilt gij deze woorden verwerpen? Wilt gij de woorden der profeten verwerpen; en wilt gij alle woorden verwerpen die over Christus zijn gesproken, nadat zovelen over Hem gesproken hebben; en het goede woord van Christus verloocheenen, alsmede de macht Gods en de gave van de Heilige Geest, en de Heilige Geest *uitdoven* en de spot drijven met het grote verlossingsplan dat voor u is bedacht?' (Jakob 6:8; cursivering toegevoegd).

De Geest kan dus uitgedoofd worden!

Spirituele ervaringen onderkennen

Als u deze bijzondere geestelijke ervaringen krijgt, dient u die niet rond te bazuinen. Zij zijn privé, ze zijn persoonlijk. U zult op een hele persoonlijke manier gaan inzien dat de Heer wist dat het u zo zou vergaan.

Dat leert u misschien uit bittere ervaring en dan zegt u: 'Ik *wist* dat ik dat niet moest doen. Ik *wist* het gewoon!' Hoe wist u dat? Omdat u het wist. Het was u *ingegeven*.

Of u zult met spijt in uw hart zeggen: 'Ik wou dat ik dat gedaan had, maar helaas.' Hoe weet u dat? Omdat de Geest op u inwerkt.

Ingevingen kunnen komen als 'plotselinge ideeën' (*History of the Church*, deel 3, p. 381).

'Ik zal in uw verstand en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest' (IV 8:2).

'Stel uw vertrouwen in die Geest die ertoe beweegt goed te doen — ja, recht te doen, ootmoedig te wandelen, rechtvaardig te oordelen; en dat is mijn Geest.

'(...) Ik zal u van mijn Geest meedelen, die uw verstand zal verlichten, die uw ziel met vreugde zal vervullen.

'En dan zult gij alle dingen weten, ofwel hierdoor zult u alle dingen weten die u maar van Mij verlangt, die verband houden met de dingen der gerechtigheid, vol geloof vertrouwend op Mij dat u zult ontvangen' (IV 11:12-14).

'Heb Ik u daarover geen vrede in uw gemoed geschonken? Welk groter getuigenis kunt u hebben dan van God?' (IV 6:23.)

Bekering tot het evangelie

De bekering tot het evangelie gebeurt niet altijd ineens. Niettemin gebeurt het wel in alle rust. Het is een stille, zachte stem. Er staan in het boek Alma een paar heel interessante verzen:

'Gezegend zijn zij die zich verootmoedigen zonder te worden gedrongen ootmoedig te zijn; of met andere woorden: gezegend is hij die in het woord Gods gelooft en *zich zonder weerbarstigheid van hart laat dopen*, ja, zonder ertoe te worden gebracht, of zelfs gedrongen, het woord te kennen alvorens te willen geloven.

'Ja, velen zijn er die zeggen: Indien gij ons een teken uit de hemel toont, dan zullen wij met zekerheid weten; dan zullen wij geloven' (Alma 32:16-17; cursivering toegevoegd).

Onderzoekers kunnen zeggen: 'Het ziet er goed uit en het voelt goed. Ik weet er niet veel van maar het voelt gewoon goed.' Het klinkt gewoon logisch, en zij laten zich zonder weerbarstigheid van hart dopen. En dan is daar de bekering.

Anderen zeggen wellicht: 'U hebt het over die gave van de Heilige Geest en de doop met vuur. Laat maar eens

Mormon
waarschuwde voor
tegenstand en
inmenging van de
boze: 'Alles wat de
mens overreedt om
kwaad te doen en
niet in Christus te
geloven en Hem te
verloocheenen en
God niet te dienen
(...) [is] van de
duivel'

zien! Als ik die ervaar laat ik mij dopen.'

Bij sommigen kan het even duren. Ze zijn misschien teleurgesteld als u zegt: 'U zult die ervaren *nadat* u een beslissing neemt! Eerst moet er geloof geoefend worden. Misschien weet u het aanvankelijk niet en hebt u die bevestiging niet, maar die komt wel.'

Het woord van wijsheid

Dan begrijpt u ook wel waarom het woord van wijsheid hierbij van belang is. Het is 'gegeven als een beginsel met een belofte, aangepast aan de capaciteit van de zwakken en de zwaksten van alle heiligen die heiligen worden genoemd of kunnen worden genoemd' (LV 89:3).

Dit beginsel komt met een belofte: 'Snellen en niet moede worden, lopen en niet mat worden' (LV 89:20). Dat is aanlokkelijk.

Maar er is een nog belangrijker belofte: 'En zullen wijsheid vinden en grote schatten aan kennis, ja, verborgen schatten' (LV 89:19).

Ziet u de noodzaak in van het woord van wijsheid? We dringen er bij onze mensen op aan, smeken hen bijna, om zichzelf te gedragen, om geestelijk in harmonie te blijven, zodat ze de Heilige Geest kunnen ontvangen. Uw lichaam is het werktuig van uw geest en uw gemoed. Daar moet u goed voor zorgen.

Nooit afvallig worden

Als mensen goed worden onderricht, zullen ze nooit afvallig worden: 'En zo zeker als de Heer leeft, zo zeker was het dat zovelen als er geloofden, ofwel zovelen als er tot de kennis der waarheid waren gebracht door de prediking van Ammon en zijn broeders, volgens de geest van openbaring en van profetie, en de macht Gods die wonderen onder hen werkte — ja, ik zeg u, zowaar de Heer leeft, zovelen van de Lamanieten als er geloofden in hun prediking en zich tot de Heer bekeerden, *zijn nooit afvallig*

geworden' (Alma 23:6; cursivering toegevoegd).

Wie onderricht hebben ontvangen en de gave van de Heilige Geest, de doop met vuur, zullen nooit afvallig worden. Ze zullen in contact staan met de Almachtige, die hen zal leiden.

De Trooster

U hoeft zich nooit alleen te voelen:

'En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, (...)

'Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u' (Johannes 14:16, 18).

'Ik zeg u dat het veld reeds wit is om te oogsten; slaat uw sikkel in, en maait met geheel uw macht, verstand en kracht.

'Doet uw mond open en hij zal gevuld worden. (...)

'Ja, doet uw mond open en houdt u niet in, en u zult worden beladen met schoven op uw rug, want zie, ik ben met u' (LV 33:7-9).

In het doopgebed in het Boek van Mormon staat:

'Dit zijn de woorden die gij zult zeggen, hen bij de naam noemend:

'Met het gezag mij door Jezus Christus verleend, doop ik u in de naam van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest. Amen' (3 Nephi 11:24-25).

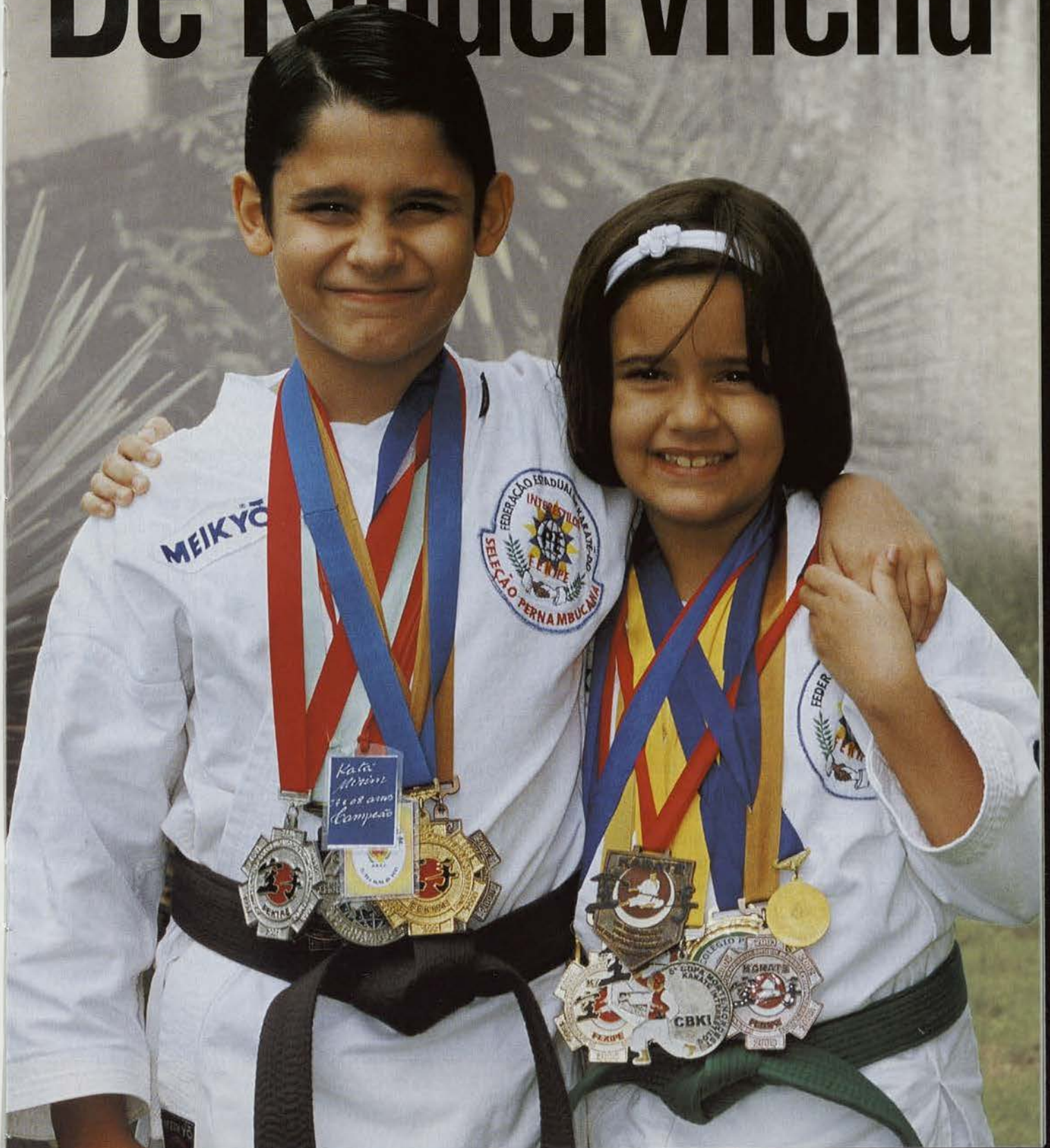
Ik getuig van deze woorden en van deze Namen. Ik bid de zegeningen van de Heer over u af in mijn hoedanigheid van apostel van de Heer Jezus Christus, zodat zijn Geest bij u zal zijn en u zult begrijpen en u, vergezeld van de macht van de Heilige Geest, voorwaarts kunt gaan. ■

Uit een toespraak die president Packer op 24 juni 2003 gehouden heeft in een bijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten aan het opleidingscentrum voor zendingen in Provo (Utah, VS).

'Alle Lamanieten, die (...) geloofden en tot de Here werden bekeerd, [bleven] immer getrouw.'

De Kindervriend

Geloof bij elke VOETSTAP

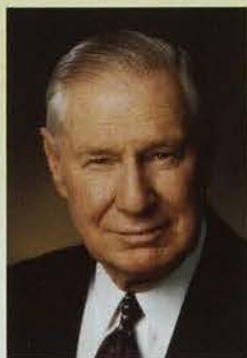
PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ieder van ons moet een eigen voorraad geloof hebben om de moeilijkheden te overwinnen die bij dit sterfelijk leven horen.

Thomas Giles, een bekeerling uit Wales die in 1844 lid van de kerk werd, had veel te lijden. Hij was mijnwerker, en toen hij op een dag in de mijn kolen aan het hakken was, kreeg hij een groot stuk op zijn hoofd, waardoor hij een wond van 23 centimeter had. De arts zei dat hij niet meer dan 24 uur te leven had. Maar toen kwamen de ouderlingen om hem te zalven. Hij kreeg de belofte dat hij beter zou worden, maar dat hij, 'zelfs al zou hij nooit meer zien, in zijn leven veel goeds in de kerk tot stand zou brengen.' Broeder Giles bleef inderdaad in leven, maar bleef de rest van zijn leven blind.

In 1856 emigreerde broeder Giles met zijn gezin naar Utah. Voordat hij zijn vaderland verliet, schonken de heiligen in Wales hem een harp, die hij goed leerde bespelen. In Council Bluffs (Iowa) sloot hij zich aan bij een handkargroep en trok naar het westen. 'Ondanks zijn blindheid trok hij een handkar van Council Bluffs naar Salt Lake City.' Bij de trek over de vlakten overleden zijn vrouw en twee kinderen. 'Hij was bijzonder verdrietig en zijn hart was vrijwel gebroken, maar zijn geloof liet hem niet in de steek.' Toen broeder Giles in Salt Lake City aankwam, hoorde president Young zijn verhaal en besloot hem een waardevolle harp te

President Faust zegt dat wij ons geloof moeten oefenen als we beproefd worden.

lenen totdat zijn harp uit Wales zou aankomen. Broeder Giles 'reisde in Utah, (...) van nederzetting tot nederzetting en beurde de mensen op met zijn prachtige muziek'.¹

We krijgen allemaal beproevingen. De leden in de begintijd van de kerk werden beproefd en gezuiverd toen ze moesten besluiten of ze, net als broeder Giles, het geloof hadden om hun bezittingen in een huifkar of handkar te laden en de Amerikaanse vlakten over te trekken. Sommigen hadden dat geloof niet. Zij die dat wél hadden, reisden 'met geloof bij elke voetstap'.

Wij leven in een steeds moeilijkere tijd, waarin we gezuiverd en beproefd worden. Niemand kent de wijsheid van de Heer. Wij weten niet van tevoren hoe Hij ons van hier naar onze bestemming zal leiden. We kunnen op onze levensweg naar de eeuwigheid veel hobbels, bochten en splitsingen tegenkomen.

Wij moeten op aarde leven in geloof, zonder te twifelen. We hebben veel reden tot hoop. We kunnen vreugde hebben als we bereid zijn om alles voor de Heer op te offeren. Dan kunnen we uitzien naar de onschatbare mogelijkheid om alle beproevingen van dit leven te overwinnen. Dan zullen we voor eeuwig bij de Heiland zijn. ●

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie in 2004.

NOOT

1. Zie Andrew Jenson, *Latter-day Saint Biographical Encyclopedia*, 4 delen (1901-1936), deel 2, pp. 507-508.

FOTO BUSATH PHOTOGRAPHY; ILLUSTRATE GREGG THORKELOSON

Activiteit

1. Knip de plaatjes op deze bladzijde uit.
2. Plak de plaatjes op stevig papier.
3. Plak een stukje flanel of ruw materiaal op de achterkant van het stevige papier als u de plaatjes op een flanelbord wilt hangen.
4. Met gebruik van de plaatjes vertelt u het verhaal van Nephi, Daniël, de jeugdige strijders en Ruth. (Zie 1 Nephi 3-4; Daniël 6; Alma 57:19-27; Ruth 1.)

DE SCHRIFTEN WIJZEN ONS DE WEG

'Denkt [de Schriften] zorgvuldig te onderzoeken, opdat gij daarmee uw voordeel zult doen' (Mosiah 1:7).

LINDA MAGLEBY EN ELIZABETH RICKS

Hoewel we weten dat we gezegend zullen worden als we gehoorzaam zijn, is het soms moeilijk om de geboden te onderhouden. In de Schriften staan voorbeelden van mensen die in moeilijke tijden toch de geboden onderhielden.

Nadat Lehi en zijn gezin Jeruzalem hadden verlaten, reisden ze enkele dagen in de wildernis. Toen gebod de Heer dat Nephi en zijn broers terug naar Jeruzalem moesten gaan om bij Laban de koperen platen, de Schriften, op te halen. Laman en Lemuël mopperden en klaagden. Ze zeiden dat het veel te moeilijk was om helemaal terug naar Jeruzalem te gaan. Nephi mopperde niet. Hij zei: 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7). De Heer hielp Nephi. Hoewel het moeilijk was, kon hij de koperen platen in handen krijgen.

Tegen Daniël was gezegd dat hij *niet* mocht doen wat goed was — hij mocht niet bidden! Slechte mannen hadden de koning misleid waardoor hij een wet uitvaardigde dat iedereen die bad in de leeuwenkuil moest worden geworpen. Daniël bad nog steeds drie keer per dag. Toen de mannen dat zagen, werd Daniël in de leeuwenkuil geworpen. Werd Daniël door de leeuwen gedood? Nee. Daniël werd door een engel van God beschermd. God zegende Daniël omdat hij zijn gebod onderhield om te bidden.

Wij kunnen het voorbeeld van gehoorzaamheid van Nephi en Daniël volgen. We kunnen onze ouders gehoorzamen, ons netjes kleden, goede taal gebruiken en de Schriften bestuderen — ook als het moeilijk is!

Ideeën voor de participatieperiode

1. Zeg gezamenlijk 1 Nephi 19:23 op. Vraag: 'Wat betekent het om "alle Schriften op onszelf" en ons gezin toe te passen?' Toepassen betekent 'in praktijk brengen'. We overwegen hoe ons leven op het leven van de mensen in de Schriften lijkt. We overwegen hoe het woord van God ons kan helpen. (Zie 'Toepassingen', Onderwijzen — geen grotere roeping [1999], pp. 174–175.) Deel tekstverwijzingen uit om de volgende beginselen duidelijk te maken: Mosiah 2:17–18 (anderen dienen); Mosiah 4:16 (de armen helpen); Alma 37:36–37 (altijd bidden); Exodus 20:12 (onze ouders eren); Mosiah 5:5, 7 (het doopverbond sluiten en naleven). Laat de kinderen drie dingen doen: (1) de tekst lezen, (2) het evangeliebeginsel opzoeken en in hun eigen woorden uitleggen, en (3) vertellen hoe ze het beginsel in hun leven kunnen toepassen. Bespreek hoe zij en de andere gezinsleden gezegend worden als ze de Schriften op zichzelf toepassen. Vraag: 'Van alle mensen die ooit op aarde geleefd hebben, op wie wil je het meest lijken?' Geef uw getuigenis van de Heiland.

2. Teken een eenvoudig spelbord op het bord met het eerste vakje linksonder en het laatste vakje rechtsboven. Teken een waterlijn vlak onder het laatste vakje. Gebruik een uitgeknipte ark van Noach als pion. Leg uit dat het doel van het spel is om de ark uit het water te krijgen. Leg verschillende uitgeknipte plaatjes van dieren in het lokaal. Op de achterkant van de plaatjes zet u een 1, een 2, of de naam van een lied of lofzang over gehoorzaamheid. Vertel opnieuw het verhaal van Noach. (Zie Genesis 6–8.) Benadruk dat het gezin van Noach gezegend werd omdat ze gehoorzaam waren. Laat de kinderen om de beurt een dier zoeken. Als er een lied achterop staat, zingt u het lied, plaatst u het dier in de ark, en zet u de pion drie plaatsen verder. Als er een 1 of een 2 staat, laat u het kind iets vertellen wat onze bedendaagse profeten van ons vragen, plaatst u het dier in de ark, en zet u de pion 1 of 2 plaatsen verder. Als de ark uit het water is, zingt u een lied of lofzang over profeten. Leg uit dat wij en ons gezin gezegend zullen worden als we onze profeet volgen. ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT WILFORD WOODRUFF

Naar de Geest luisteren

Als leider van de kerk reisde Wilford Woodruff verscheidene malen door de Verenigde Staten. Onderweg naar de heiligen in Boston (Massachusetts) overnachtte hij een keer in Indiana.

Ik denk dat we hier moeten overnachten. Ik ken enkele broeders waar we kunnen verblijven.

Wilford, zijn vrouw, en een van hun kinderen besloten in de wagen te slapen.

Het lijkt erop dat alle andere kinderen een plekje in het huis hebben gevonden. Welterusten, Wilford.

Welterusten.

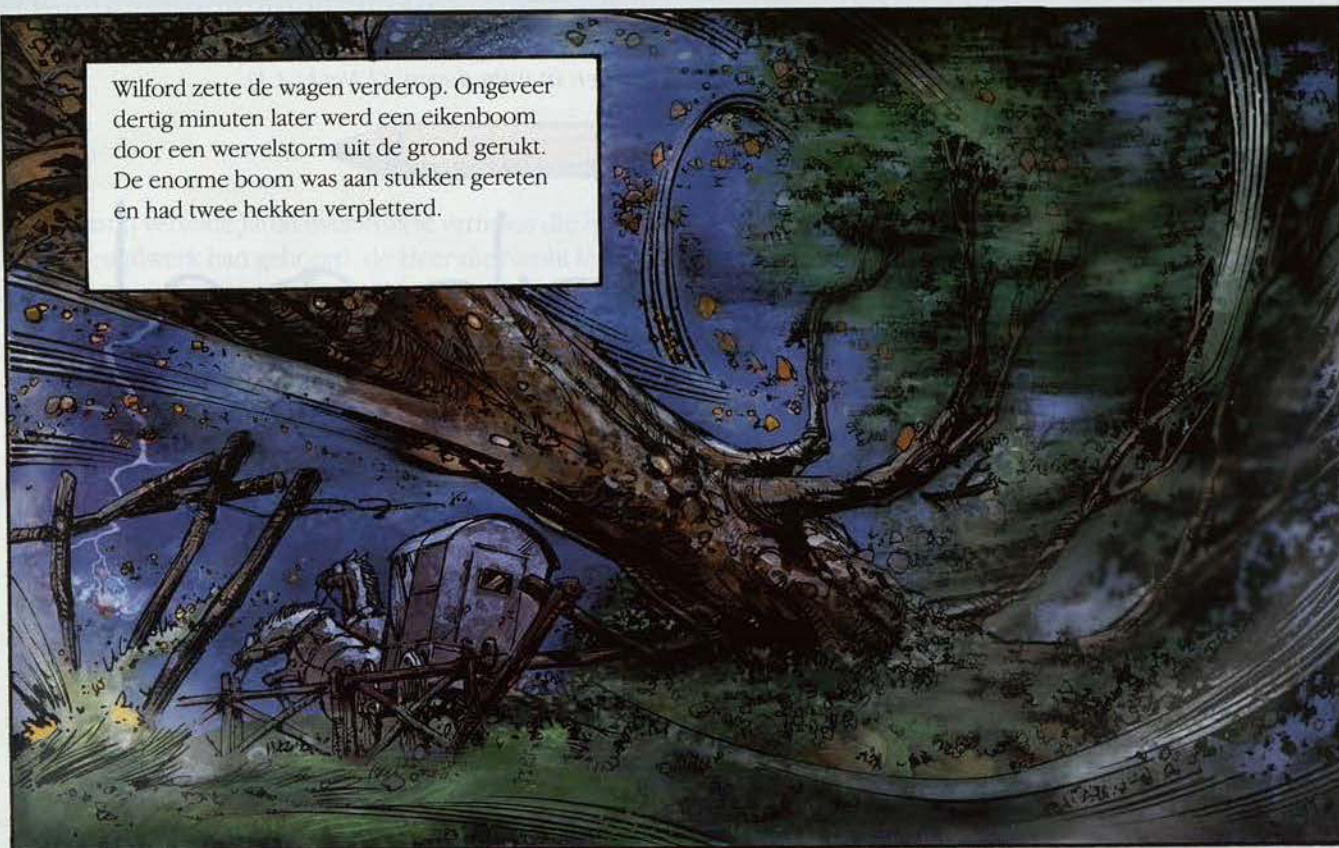
Vlak nadat ze naar bed waren gegaan, hoorde Wilford een stem die zei dat hij zijn wagen moest verplaatsen.

Ik moet de wagen verplaatsen.

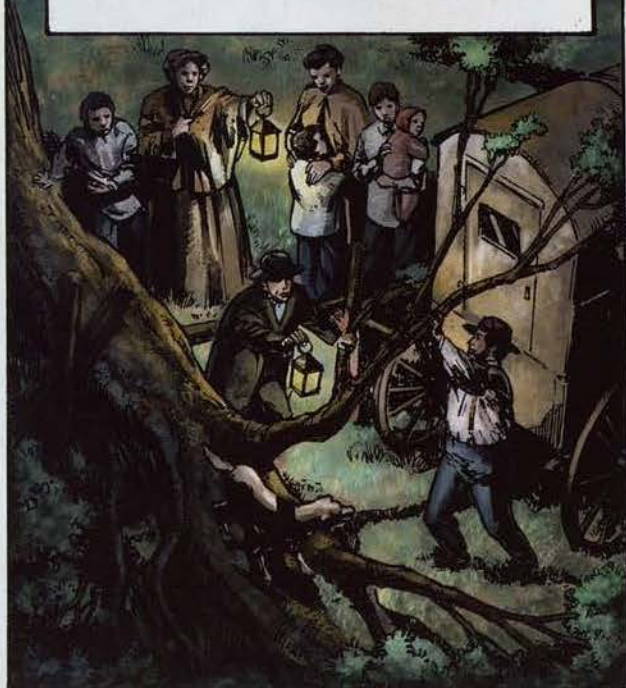
Waarom?

Dat weet ik niet. Maar ik herken de stem van de Geest, en die zegt dat ik het moet doen.

Wilford zette de wagen verderop. Ongeveer dertig minuten later werd een eikenboom door een wervelstorm uit de grond gerukt. De enorme boom was aan stukken gereten en had twee hekken verpletterd.

Toen de gastheer en de kinderen naar buiten kwamen om te kijken wat er gebeurd was, zagen ze dat de boom precies terecht was gekomen op de plek waar de wagen van Wilford had gestaan.

De volgende ochtend kon het gezin Woodruff hun reis veilig voortzetten. Ze gingen blij en gelukkig op weg.

Omdat ik naar de openbaring van de Geest van God had geluisterd, is mijn leven en dat van mijn vrouw en kinderen gered.

Aangepast overgenomen uit Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff (2004), pp. 48-49.

Ik schrijf 'een kroniek van mijn handelingen in mijn dagen' (1 Nephi 1:1).

Jareds dagboek

LILIA M. CROUCH

Gebaseerd op een waar verhaal

Toen hij uit school kwam, sloeg Aaron de voordeur dicht en rende hij meteen naar zijn slaapkamer. Hij begon naar iets te zoeken terwijl zijn broertje Jared nieuwsgierig naar hem keek.

'Waar ben je? Waar ben je?' mompelde Aaron.

'Wat zoek je?' vroeg Jared.

'Ik zoek (...)' Toen zag Aaron wat hij wilde hebben, op de hoekplank in zijn kast, naast zijn Schriften. 'Hebbes!' riep Aaron toen hij zijn dagboek van de plank pakte.

Er gingen zoveel gedachten door zijn hoofd. Hij wilde alles zo snel mogelijk opschrijven, zodat hij niet zou vergeten wat hij vandaag had gehoord en gezien. Hij zat aan zijn bureautje en zocht een lege bladzijde in zijn dagboek op. Hij begon te schrijven.

Jared keek naar zijn grote broer, en vroeg zich af waarom hij in dat boek zat te schrijven. 'Wat doe je?' vroeg hij. Aaron bleef zich op zijn dagboek concentreren. Hij noteerde de datum, de tijd, de plaats en hoe hij zich voelde. Jared werd ongeduldig en vroeg opnieuw: 'Wat schrijf je in dat boek?'

Aaron stopte met schrijven en keek naar Jared. 'Ik ben bijna klaar', zei hij. 'Dan zal ik je vertellen wat ik doe, goed?' Jared knikte en ging geduldig op zijn bed zitten.

Na een tijdje deed Aaron eindelijk het boek dicht. Toen pakte hij zijn Schriften en zijn dagboek en ging bij Jared zitten.

Aaron hield het Boek van Mormon omhoog. 'Dit boek is net als een dagboek', legde Aaron aan zijn broertje uit. 'Het is door profeten geschreven en gaat over wat ze hebben gedaan en gezegd.'

Aaron vertelde Jared over enkele verhalen die hij op het jeugdwerk had gehoord: de Heer die Nephi leerde hoe hij een boot moest bouwen, de moedige Lamaniet Samuel die op de muur stond te prediken, Jezus Christus die naar Amerika kwam om de kleine kinderen te onderwijzen.

'Mormon en zijn zoon Moroni schreven uiteindelijk het verslag van hun volk op gouden platen. Toen verborg Moroni de platen, zoals God had gezegd', zei

Aaron. 'Het Boek van Mormon is voor onze tijd geschreven. Op een dag zal iemand in onze familie mijn dagboek lezen.' Hij glimlachte. 'Mijn dagboek is geen schriftuur, maar gaat wel over alle belangrijke dingen die er in mijn leven gebeuren en over de mensen van wie ik hou, zoals jij, Jared. Het is mijn getuigenis van de liefde van mijn hemelse Vader voor mij.'

Jared dacht na over wat Aaron hem vertelde. Toen sprong hij van het bed af en rende de kamer uit. Hij

kwam snel terug met een vel papier en wat kleurkrijtjes. Hij begon te kleuren. Nu was Aaron nieuwsgierig. 'Wat doe je?'

'Ik ben bijna klaar', zei Jared. Deze keer wachtte Aaron geduldig. Jared legde zijn krijtjes neer en liet het papier aan Aaron zien. Hij had een tekening van zichzelf en zijn grote broer gemaakt. En hij had een dagboek en een Boek van Mormon in de handen van Aaron getekend. 'Nu schrijf ik mijn eigen dagboek!' zei Jared. 'Hier zet ik de tijd, de datum en waar ik was.' Toen wees hij naar het figuur dat zijn grote broer voorstelde. 'En hier zet ik de persoon van wie ik hou.'

'Ik beloof jullie dat als je een dagboek bijhoudt (...), het een grote bron van inspiratie zal zijn voor je gezin, je kinderen, je kleinkinderen en anderen, van generatie op generatie.'

President Spencer W. Kimball (1895–1985), 'Therefore I Was Taught', Tambuli, augustus 1982, p. 4.

Op dat moment herinnerde Jared zich dat hij iets was vergeten. Hij pakte een geel krijtje en tekende een groot gezicht met een glimlach bovenaan zijn papier. 'En zo voel ik me vanbinnen!' ●

BIJZONDERE
GETUIGE

RAAD EENS MIE

Kun je raden wie dit is? Lees de aanwijzingen over dit lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Zoek dan hieronder het antwoord op.

1 Terwijl hij als piloot over de hele wereld reisde, zag hij dat het evangelie mensen van verschillende culturen en rassen kan verenigen, waar ze ook wonen.

2 Toen hij elf was, waren hij en zijn gezin al twee keer gevlucht.

3 Hij werd op 6 november in Tsjecho-Slowakije geboren en groeide na de Tweede Wereldoorlog in Duitsland op.

4 Toen hij zes was, nodigde een vrouw, die zuster Ewig werd genoemd, het gezin uit om mee naar de avondmaalsdienst te komen. Haar naam betekent 'zuster eeuwig'.

5 Hij is het elfde lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.

6 Hij is de enige levende apostel die buiten de Verenigde Staten is geboren.

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn geroepen als profeet, ziener en openbaarder, en als bijzondere getuige van Jezus Christus. Zij moeten in de hele wereld van Hem getuigen.

7 Hij vergelijkt luisteren naar de Heilige Geest met luisteren naar een kortegolf-radio: 'Wij moeten onszelf oefenen en

ons erop instellen om de stem van een zachte stilte te horen, en we moeten ons niet laten afleiden of ophouden te luisteren omdat er te veel ruis is op dat heilige kanaal.'

8 Toen hij naar de vlietschool ging, won hij een onderscheiding omdat hij de beste student in de klas was.

Woorden van wijsheid

'Het evangelie van Jezus Christus verschaft ons de ware en juiste informatie aan de band waarvan wij ons leven kunnen leiden. Als we het in ons systeem opnemen — in ons hart en ons verstand — zullen we weten wie we zijn, waar we vandaan komen, waarom we hier zijn, en wat onze bestemming is.' (*'Happy Landing'* New Era, maart 1995, p. 6).

Vissen in het Oude Testament

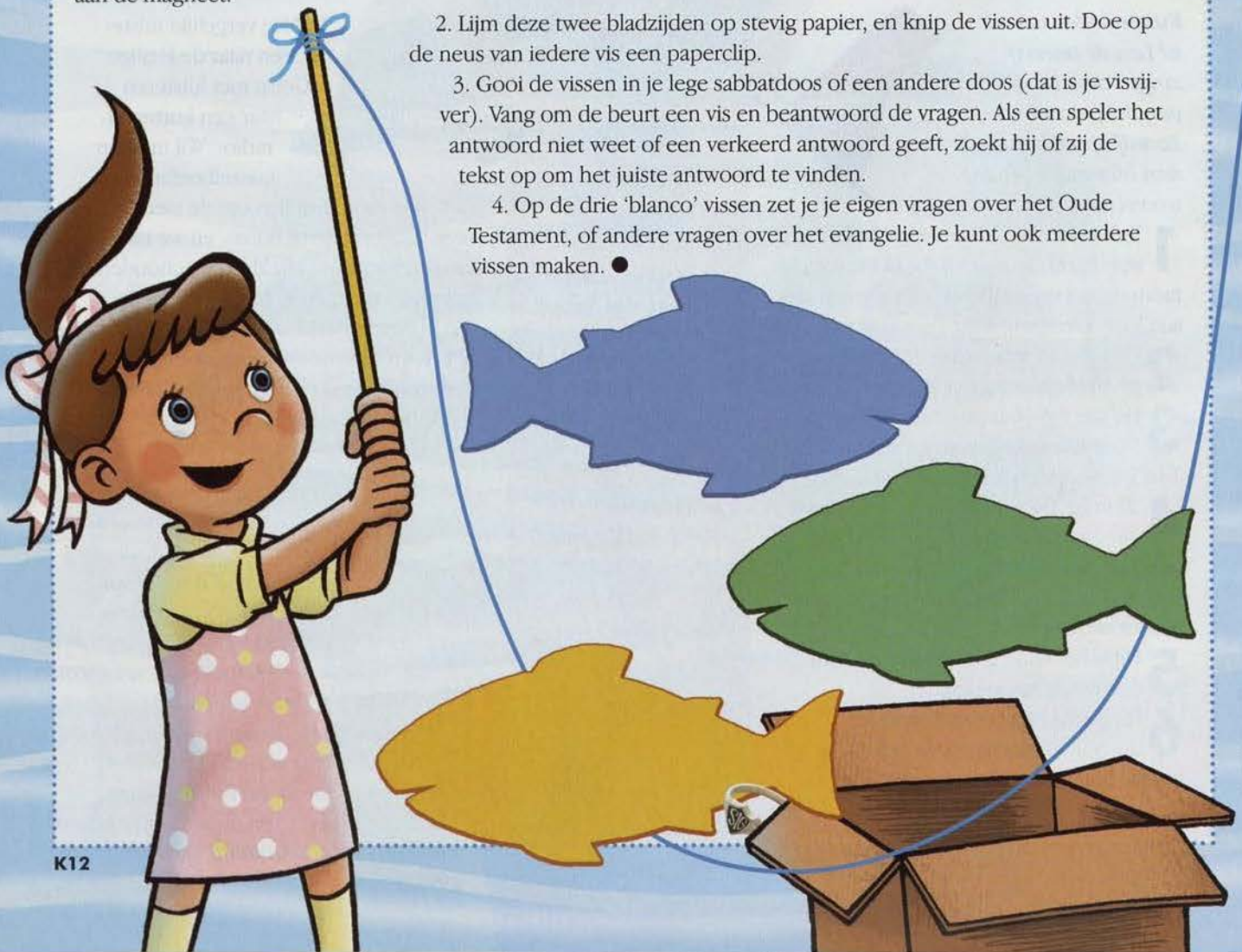
Om dit spel voor de sabbatdoos (zie *Liabona*, juni 2006) of de gezinsavond te maken, heb je het volgende nodig: lijm, een schaar, een magneet, paperclips, een touwtje van een meter en een stokje dat in de doos past.

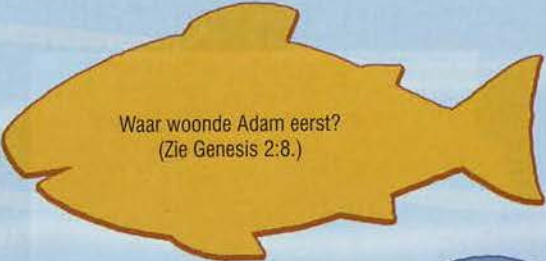
1. Om een vishengel te maken, knoop je de ene kant van het touwtje aan de stok en de andere kant aan de magneet.

2. Lijm deze twee bladzijden op stevig papier, en knip de vissen uit. Doe op de neus van iedere vis een paperclip.

3. Gooi de vissen in je lege sabbatdoos of een andere doos (dat is je visvijver). Vang om de beurt een vis en beantwoord de vragen. Als een speler het antwoord niet weet of een verkeerd antwoord geeft, zoekt hij of zij de tekst op om het juiste antwoord te vinden.

4. Op de drie 'blanco' vissen zet je je eigen vragen over het Oude Testament, of andere vragen over het evangelie. Je kunt ook meerdere vissen maken. ●

Waar woonde Adam eerst?
(Zie Genesis 2:8.)

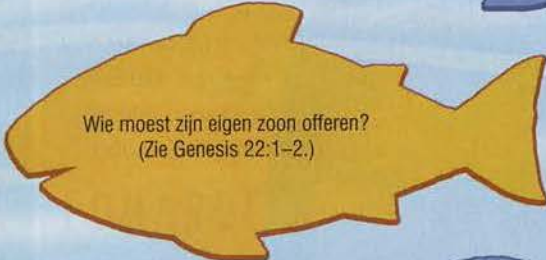
Wie doodde Goliat?
(Zie 1 Samuel 17:50.)

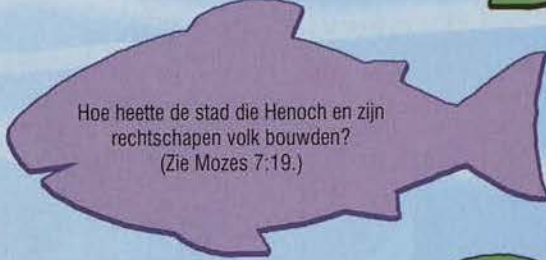
Wat is de naam van het eerste boek in
het Oude Testament? (Zie de Bijbel.)

Wat is de naam van het laatste boek in
het Oude Testament? (Zie de Bijbel.)

Wie moest zijn eigen zoon offeren?
(Zie Genesis 22:1-2.)

Hoe heette de stad die Henoeh en zijn
rechtschapen volk bouwden?
(Zie Mozes 7:19.)

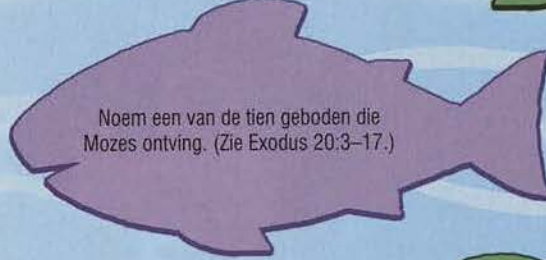
Wie leidde de Israëlieten uit Egypte?
(Zie Exodus 3:11-12.)

Wat voor voedsel bereidde de Heer
voor de Israëlieten toen ze in de
woestijn woonden?
(Zie Exodus 16:11-15.)

Wat gebeurde er met Daniël toen hij
ging bidden, wat volgens de wet van
koning Darius niet mocht?
(Zie Daniël 6:16.)

Noem een van de tien geboden die
Mozes ontving. (Zie Exodus 20:3-17.)

Wie riep de jonge Samuel in zijn slaap?
(Zie 1 Samuel 3:4.)

Wat vroeg koningin Ester van haar
volk, de Joden, om levens te redden?
(Zie Ester 4:16.)

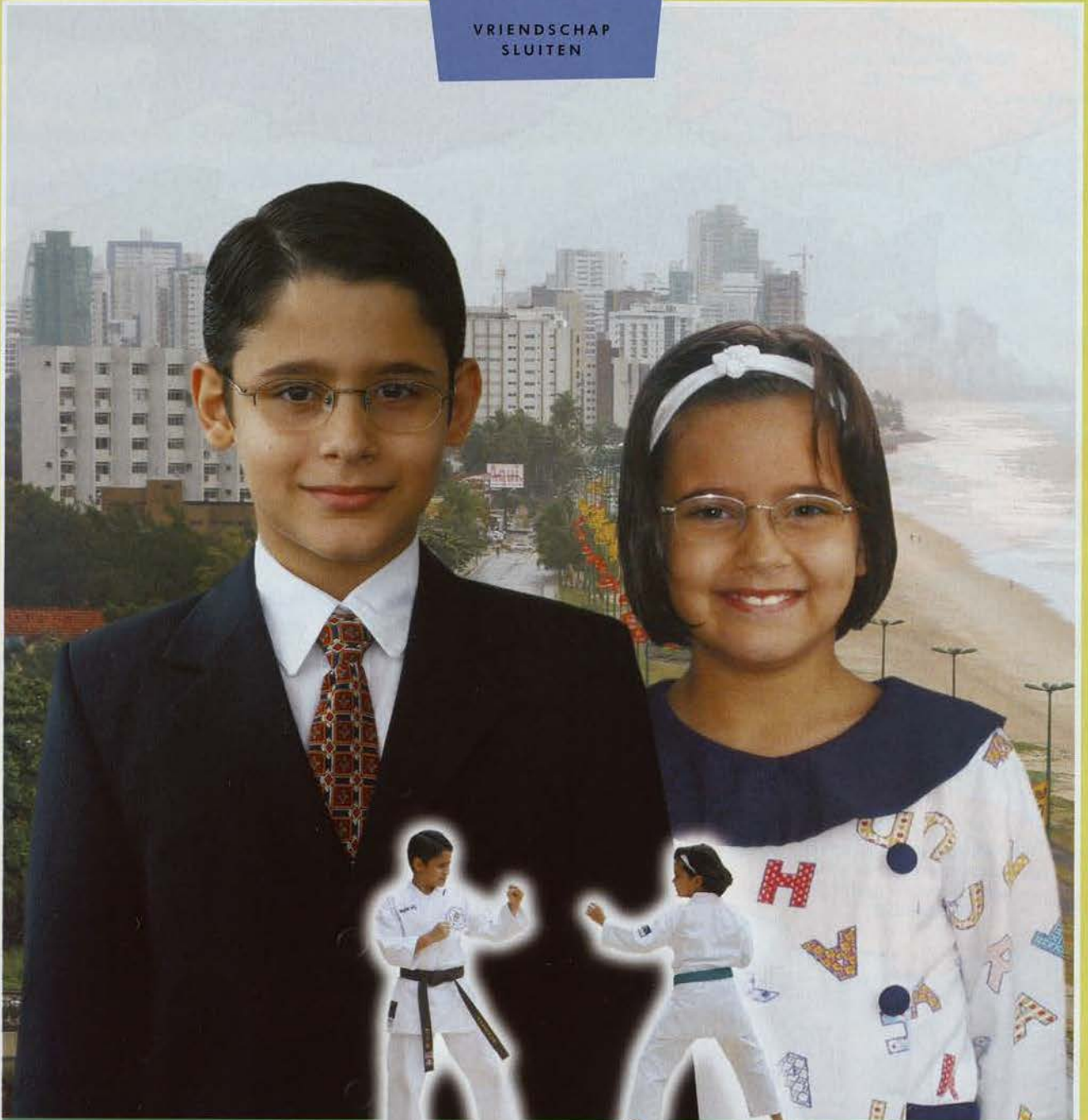
Wat deed Jona toen hij in
de grote vis zat? (Zie Jona 2:1.)

Wat zei Jozef tegen Farao over zijn
gave om dromen uit te leggen?
(Zie Genesis 41:16.)

Noot: Als je deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken. Of ga op het internet naar www.lds.org.

VRIENDSCHAP
SLUITEN

MOEDIG in het EVANGELIE

R. VAL JOHNSON

Kerkelijke tijdschriften

Wat zou je doen als je heel goed in karate was en de andere kinderen je uitlachten? Zou je je talent gebruiken om wraak te nemen? Misschien om ze te leren dat ze je niet mogen plagen?

Eduardo Dourado is elf,

te beheersen. Als we ervoor kiezen om tiende te betalen, naar de kerk te gaan, en vriendelijk en eerbiedig te zijn, leren we zelfbeheersing.

Zijn zus, Marcella (8), lijkt veel op hem. Zij leert ook zelfbeheersing. Ze zit net als

Uiterst links: Eduardo en Marcella oefenen samen karate.

Allebei hebben ze medailles gewonnen.

EDUARDO, MARIANA EN MARCELLA DOURADO UIT RECIFE (BRAZILIË)

en hij weet wat hij zou doen — niets. Hoewel sommige kinderen op school hem uitlachten omdat hij de regels van de kerk naleeft, kiest hij de goede weg en wil hij niet vechten. 'Ik zou ze kunnen verslaan,' zegt hij, 'maar ik wil niemand pijn doen. Soms moet ik mezelf verdedigen, maar ik probeer eerst andere dingen.'

Zoals Jezus ons heeft geleerd, negeert Eduardo de scheldwoorden. Maar het is niet altijd makkelijk. Omdat hij niet vloekt of andere slechte dingen doet, lachen sommige kinderen hem uit. Soms voelt hij zich eenzaam. Maar hij weet wat Jezus van hem verwacht, en dat doet hij ook.

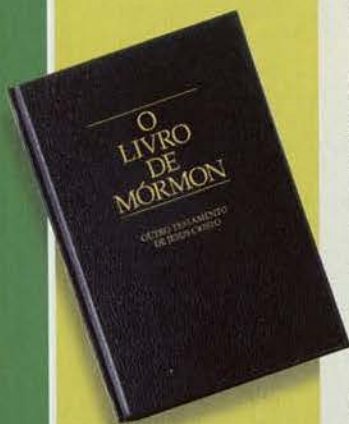
Volgens zijn ouders, Eduardo sr. en Karine, is Eduardo een goede discipel van Christus. Hij is vriendelijk en rustig. Hij weet wat goed en slecht is, en hij is niet bang om voor het goede op te komen. 'Hij is heel moedig in het evangelie,' zeggen ze, 'en heel gehoorzaam. Door karate heeft hij zich leren beheersen.'

Je hoeft natuurlijk niet op karate te gaan om zelfbeheersing te leren. Door veel dingen in de kerk leren we onszelf

Eduardo op karate. Met de hulp van hun vader, die tegelijk met Eduardo op karate is gegaan, oefent ze vaak met Eduardo. Alle drie hebben ze medailles gewonnen in toernooien in de stad en in de regio. Ze hebben zelfs al een paar keer de eerste prijs gewonnen. Ze houden veel van karate, maar ze houden nog meer van het evangelie.

Eduardo, Marcella en Mariana met hun ouders, Karine en Eduardo sr.

Marcella, broeder Dourado en Eduardo zijn de enigen in het gezin die van karate houden. Maar iedereen in het gezin leest graag in het Boek van Mormon.

Ze houden vooral van het Boek van Mormon. Broeder Dourado heeft het 44 keer gelezen. Eduardo leest er iedere avond in, en Marcella heeft het nu bijna voor de eerste keer gelezen.

'Marcella heeft veel discipline, net als haar broer', zegt zuster Dourado. 'Ze is een goed voorbeeld.' Ze bidt met het gezin, en ze bidt zelf voordat ze iedere ochtend de deur uitgaat. Haar moeder zegt: 'Als iedereen klaar is om weg te gaan, zit zij soms nog te bidden.'

Eduardo zegt dat zijn zus kettinkjes maakt om te verkopen, en als ze er een verkoopt, legt ze meteen het geld voor haar tiende apart. Tiende betalen is iets wat Eduardo en Marcella van hun ouders hebben geleerd. Broeder en zuster Dourado hebben altijd tiende betaald, ook als ze niet veel geld hadden. Net als veel getrouwde mensen in Brazilië moeten ze allebei werken om genoeg geld te verdienen.

Broeder Dourado werkt als politieagent en als commandant in de luchtmacht van

Brazilië. Hij vliegt helikopters en vliegtuigen.

Zuster Dourado doet ook politiewerk. Ze leert gevangenisbevaarders hoe ze

met gevangenen moeten omgaan en ze kunnen helpen weer goede burgers te worden.

Eduardo en Marcella hebben een zus, Mariana (10), die haar eigen talenten heeft. Mariana heeft karate geprobeerd, maar vond het niet zo leuk. Zij houdt meer van lezen en zingen. Net als bij karate heb je veel zelfbeheersing nodig om dat goed te kunnen doen. En Mariana doet het goed. Ze gebruikt haar talenten op de juiste manier. Ze doet haar huiswerk en leest vaak in het Boek van Mormon. 'Ze is intelligent en haalt goede cijfers op school', zegt haar moeder. Ze is heel lief en ze kan heel mooi zingen. Als ze 'Uw liefde, Heer' (lofzang 81) zingt, raakt ze het hart van iedereen die luistert.

Mariana en Eduardo willen allebei op zending gaan als ze ouder zijn. Eduardo denkt dat hij een goede zendeling kan worden omdat hij op karate discipline heeft geleerd. 'Net als een zendeling heb ik geleerd om vroeg op te staan om naar mijn karateklas te gaan.'

Hij en zijn zussen weten dat het niet altijd gemakkelijk is om lid van de kerk te zijn. Maar Jezus volgen is altijd een goede keus. ●

Het gezin beschermen

Kies onder gebed de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen die ermee verband houden en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Zegeningen van de ZHV: Het gezin is door God ingesteld. Het vormt de basis van zijn koninkrijk op aarde en in de eeuwigheid. De zustershulpvereniging brengt de zusters tot het inzicht dat geluk in het huwelijk en het gezinsleven het best verkregen wordt als het gegrondvest is op de leringen van Jezus Christus.

Hoe brengen de leringen van Jezus Christus geluk in het gezinsleven?

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Niet iedereen zal in dit leven een huwelijkspartner vinden en een gezin stichten, maar iedereen, ongeacht zijn of haar individuele situatie, is wel een waardevol lid van Gods gezin' ('Wat het belangrijkste is, gaat het langst mee', *Liabona*, november 2005, p. 41).

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Zien wij in, mannen en vrouwen, echtelieden, leidinggevend in de kerk, dat het belang van het huwelijk alleen binnen de context van het geluksplan van de Vader kan worden begrepen? De leer van het plan zet mensen ertoe aan hun hoop te stellen op en zich voor te bereiden op een eeuwig

huwelijk; en zij rekt af met de onzekerheden die voor sommigen reden zijn om een huwelijk uit te stellen of ervan af te zien. Een juist begrip van het plan sterkt ons ook in ons voornemen om het eeuwige huwelijksverbond te eren' ('Het huwelijk is onmisbaar voor zijn eeuwige plan', *Liabona*, juni 2006, p. 53).

Hoe kunnen we ons gezin beschermen?

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente: 'We beschermen onze kinderen als we ze leren dat ze goddelijke waarde hebben, als we samen naar de kerk gaan, als we gezinsavond houden, als we gezinsgebed houden, als we samen de Schriften bestuderen. Dat is allemaal tamelijk voor de hand liggend, maar ik getuig dat het uitstekende bescherming biedt. (...)

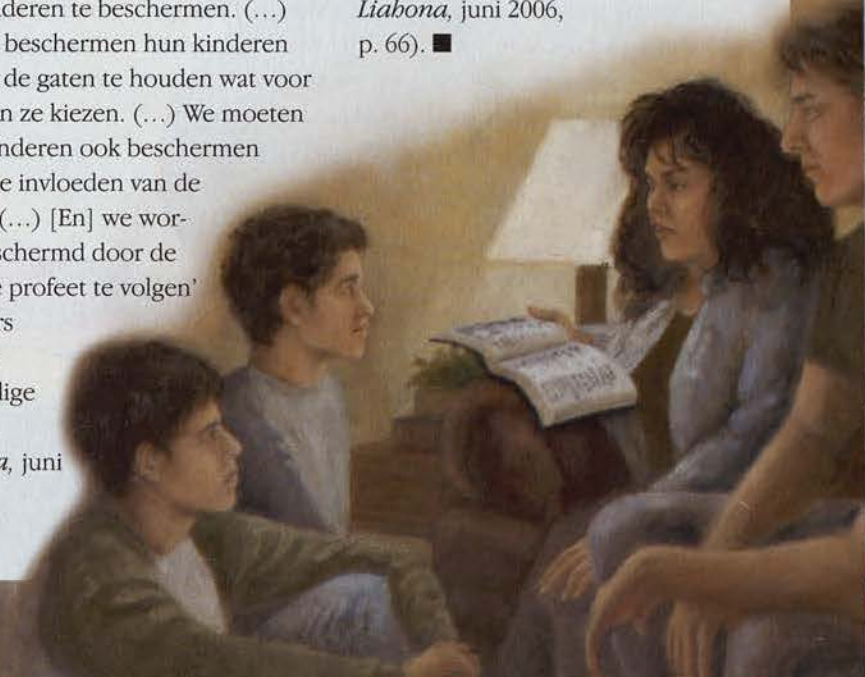
'In de proclamatie staat ook dat ouders een heilige plicht hebben om hun kinderen te beschermen. (...) Ouders beschermen hun kinderen door in de gaten te houden wat voor vrienden ze kiezen. (...) We moeten onze kinderen ook beschermen tegen de invloeden van de media. (...) [En] we worden beschermd door de levende profeet te volgen' ('Ouders hebben een heilige plicht', *Liabona*, juni 2006, p. 62).

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen:

'Overweeg de geestelijke behoeften van uw kinderen. Hoeveel tijd heeft u nodig om dicht bij ze te staan? Het is aan u, ouders, om voldoende tijd vrij te maken om ze te onderrichten, want de belangrijkste lessen moeten kinderen van hun ouders leren. We moeten weten wat de kerk aan onze kinderen leert zodat ons onderwijs aan ieder kind in overeenstemming is met die leringen' ('De plechtige taak om van elkaar te houden en voor elkaar te zorgen', *Liabona*, juni 2006, p. 58).

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium:

'We kunnen leren van de Meesterarchitect — namelijk de Heer. Hij heeft ons geleerd hoe we moeten bouwen. (...) De Meester adviseert: "Organiseert u; bereidt alle nodige dingen voor; en vestigt een huis, ja, een huis van gebed, een huis van vasten, een huis van geloof, een huis van leren, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God" (LV 88:119; zie ook 109:8)' ('Een hemels huis, een eeuwig gezin', *Liabona*, juni 2006, p. 66). ■

De stroming had ons te pakken en we werden naar gevaarlijke rotsen gezogen.

GREG BURGOYNE

Op een recente vakantie in Hermanus (Zuid-Afrika) heb ik het belang van keuzevrijheid geleerd. Deze kleine kuststad ligt op ongeveer anderhalf uur rijden van Kaapstad en het is een van de vele mooie badplaatsen. De golven rolden op het strand aan toen ik met een vriend ging surfen.

Toen we onze surfplanken eenmaal hadden uitgeladen, stond ik in het warme witte zand en keek met toegeknepen ogen vanwege de zon over het strand. De strandwacht had de zonevlaggen al gehesen, waardoor de zwemzone niet meer was dan vijftig meter! Het strand was wel een paar honderd meter lang en alle goede golven waren buiten de zwemzone. Hoe iemand tussen die twee roodgeel gestreepte vlaggen kon zwemmen, was mij een raadsel. Was hij gewoon lui en wilde hij niet het hele strand in de gaten houden?

Mijn vriend en ik konden vrij goed zwemmen. Daarom besloten we rechts van de zwemzone het water in te gaan. Toen ik het water inliep, voelde ik de sterke stroming aan mijn benen trekken, maar ik wist me staande te houden, dus liep ik verder. Toen ik diep genoeg was, ging ik op

mijn plank liggen en peddelde door de branding heen. Er kwamen prachtige hoge golven en we surfden een tijdje op die golven en keken naar elkaar hoe we op de golven surfden.

Ik draaide mij na verloop van tijd om naar het strand en zag opeens dat ik ver was weggedreven van waar ik was begonnen — de vlaggen waren ver weg! Wat ik niet wist en wat ik ook niet kon zien, was een grote zandbank onder water, en met deloed spoelde het water over de kanten van de zandbank, waardoor er een

krachtige deining aan beide kanten van de zwemzone ontstond. De strandwacht wist dat; hij had daar de hele dag het water in de gaten gehouden en wist dus waar het veilig was om te zwemmen.

Ik draaide mijn plank om en begon naar de zwemzone te peddelen. Ik peddelde echt hard, maar het lukte me niet om tegen de zware stroming in te zwemmen. Ik werd verder de zee in getrokken! In paniek liet ik mij van mijn plank glijden en probeerde te lopen. Mijn voeten raakten net de bodem en ik voelde hoe mijn tenen door het zand gleden. Ik was niet opgewassen tegen de kracht van al dat water, dus moest ik wel terug op mijn plank. Daar lag ik, machteloos en op drift. Ik gebaarde naar mijn

vriend, maar ook hij zat in de problemen.

'Zou de strandwacht mij komen redden, zelfs nu ik zijn waarschuwing in de wind had geslagen?' Ik vroeg het mij af. Ik had de beslissing genomen om buiten de zwemzone het water in te gaan en moest de gevolgen onder ogen zien — geen controle meer. Ik was overgeleverd aan krachten die veel sterker waren dan ik. Mijn enige hoop was een golf terug naar het strand, voordat ik te pletter zou slaan tegen de scherpe rotsen aan het eind van het strand. Uiteindelijk kwam er een ingaande golf, en het lukte me daarop naar het strand te surfen, ook mijn vriend lukte dat.

We liepen schaapachtig terug naar de zwemzone en hadden de rest van de dag veel surfplezier tussen de zonevlaggen. Elke keer als een van ons te dicht bij de rand van de zwemzone kwam, waarschuwden wij elkaar om er bij uit de buurt te blijven.

Onze hemelse Vader heeft ons profeten, andere kerkleiders en ouders gegeven, die vlaggen hebben gehesen, zodat we kunnen zien waar het veilig zwemmen is, omdat Hij weet waar de gevaarlijke zones zijn en wat er met ons kan gebeuren als we daar naar toe gaan. Hij gebiedt ons om tussen de vlaggen te blijven, hoewel we vrij zijn om te gaan zwemmen waar we willen. We kunnen vinden dat het afgebakende gebied te smal is of te saai, maar die vlaggen hangen er niet voor niets.

Soms kiezen we ervoor om een verboden zwemzone in te waden, omdat we denken dat we de sterke stroming van verleiding wel aankunnen. Andere keren laten we ons afdrijven naar gevaarlijke gebieden, omdat we niet voorzichtig genoeg zijn. Hoe dan ook, dan trekken er krachten

aan ons die sterker zijn dan wij en die onze keuzevrijheid beperken — we komen in het nauw, beperken onze keuzes en ons geestelijk leven komt in gevaar.

Onze ouders en kerkleiders zullen alles in hun macht doen om ons te redden als we in de kolken der zonde worden gezogen, maar soms is er niets wat ze kunnen doen. Wie in de zwemzone blijft, kan de hele dag van het water genieten zonder bang te hoeven zijn dat ze de macht over hun leven kwijtraken.

Koning Benjamin waarschuwde zijn volk: 'Indien gij uzelf en uw gedachten en uw woorden en uw daden niet bewaakt, en de geboden van God niet onderhoudt en niet volhardt in het geloof (...), zelfs tot aan het einde van uw leven, gij dan moet omkomen. En nu, o mens, denk hieraan en ga niet verloren' (Mosiah 4:30). ■

DE VERSLAVING VAN MIJN MAN

Toen mijn man aan pornografie verslaafd raakte, kwam ik tot de ontdekking dat ik concrete dingen kon doen om hem te helpen.

NAAM BEKEND BIJ DE REDACTIE

Toen ik ontdekte dat mijn dierbare, eeuwige huwelijkspartner aan pornografie verslaafd was geraakt, voelde ik de intense pijn die een vrouw in zo'n situatie ervaart. Het is een diep gevoel van zielenleed, verraad en geestelijke kwelling. Het lijkt wel of de wortels van een waardevol eeuwig huwelijk uit de veilige, beschermende grond van het evangelie zijn gerukt en, blootgesteld aan alle elementen, beginnen te verschrompelen en af te sterven. Er is een gevoel van paniek. De veiligheid en gemoedsrust van de huwelijksrelatie gaan in rook op. Vertrouwen, respect, reputatie, liefde, priesterschap — alle worden ernstig geschaad.

Ik wist al enkele maanden dat er iets aan de hand was. Mijn man en ik hadden altijd een nauwe band gehad, en we waren erg gelukkig in ons huwelijk. Maar nu was er een emotionele kloof, een of andere barrière tussen ons.

Mijn man hield van het evangelie en was altijd sterk en getrouw, maar nu leek hij zelfs afstandelijk tegenover de Heer. Het leek wel of hij geen verlangen meer had om aan het avondmaal deel te nemen en naar de tempel te gaan. Ik zag hem nauwelijks meer op zijn knieën om te bidden, en het leek wel of hij geen interesse in gezinsgebed en schriftstudie meer had. Er hing een duisternis om hem heen, en hij leek van binnen diep ongelukkig, zelfs boos.

Ik was zo bang — voor hem en voor ons — omdat ik pornografie op internet vermoedde. Hij besteedde erg veel tijd op het internet in zijn kantoor, vooral 's avonds laat, en op zijn computer zat een wachtwoord. Ik

probeerde er met hem over te praten, hoewel ik niet goed wist hoe ik dat moest doen. Hij ontkende heftig dat er een probleem was, en beweerde dat zijn gedrag aan stress door zijn werk te wijten was.

Af en toe las ik een citaat van een algemeen autoriteit over het kwaad van pornografie voor. Mijn man was het altijd met die uitspraken eens en maakte zelfs diepzinnige opmerkingen. En hij verzekerde mij dat hij van me hield. Toch bleef ik het gevoel houden dat hij een ernstig probleem had. Hoewel ik voor hem bad en ervoor zorgde dat zijn naam voortdurend op de gebedsrol in de tempel stond, voelde ik dat mijn dierbare echtgenoot steeds meer afstand van de veiligheid van het evangelie nam.

Goddelijke hulp

Omdat ik in de teksten geloofde waarin staat 'bidt en gij zult ontvangen' (zie bijvoorbeeld Johannes 16:24; 3 Nephi 27:29), wendde ik mij tot mijn hemelse Vader, en smeekte Hem om mij te laten weten wat er aan de hand was. Dat was niet gemakkelijk voor me, want als hij het probleem had dat ik verwachtte, wist ik niet hoe ik daarmee om moest gaan. Ik hoopte met heel mijn hart dat het niet om pornografie ging! Maar ik wist dat mijn hemelse Vader mij en mijn man zou helpen, wat het probleem ook was. Ik vroeg om de nederigheid en de moed om het nodige in mijzelf te veranderen. Ik vertelde mijn hemelse Vader hoeveel ik van mijn man hield en dat ik wilde dat ons huwelijk gelukkig en eeuwig zou zijn. Ik zegde toe om wekelijks

naar de tempel te gaan en voor mijn man te vasten.

Enkele weken later kreeg mijn man griep en ging hij naar bed. Hij had zijn computer aan laten staan. Toen ik die wilde uitzetten, kreeg ik plotseling het gevoel dat ik erin moest kijken. En toen vond ik de porno.

Ten midden van alle overweldigende gevoelens, wist ik dat mijn ontdekking een antwoord op mijn gebeden was. Ik weet niet hoe lang ik op mijn knieën heb gezeten of hoe lang mijn wangen nat van de tranen waren, maar toen ik mijn hart bij mijn hemelse Vader uitstortte, werd mijn ziel vervuld van troost, mogelijk gemaakt door de verzoening van onze Heiland. Mijn pijn en angst werden weggenomen. Ik kreeg een geestelijk begrip in mijn verstand en hart. Ik begreep dat mijn man en ik, en ons eeuwig huwelijk, waardevol in de ogen van onze hemelse Vader waren, en ik *wist* dat Hij ons zou helpen.

Ons. Ik begreep heel goed dat dit niet alleen een probleem van mijn man was. Ik kon en mocht niet passief afwachten in de hoop dat hij het probleem zelf zou overwinnen. Ik moest een actieve rol in deze strijd spelen. Het zou niet gemakkelijk zijn, maar als ik getrouw en gehoorzaam bleef en op de Heer vertrouwde, zou ik er niet alleen voor staan.

Toen ik bad, zag ik mijn man in een heel ander licht, in een helder licht. Ik wist dat hij al veel tegenspoed in zijn leven had doorstaan, en nu zag ik dat hij bereid was om voor zijn eeuwige leven en ons eeuwige huwelijk te vechten. Ik zag zijn onderliggende liefde voor en vertrouwen in onze hemelse

OP GOD VERTROUWEN

'Vertrouwen op God en op zijn gewilligheid om u te helpen, ongeacht de omstandigheden. (...)

'Uw gemoedsrust, de oplossingen voor vervelende problemen en uw uiteindelijke vreugde zijn afhankelijk van uw vertrouwen in uw hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus.'

Ouderling Richard G. Scott, 'De kracht van het geloof in tijden van onzekerheid en beproeving', *Liahona*, mei 2003, pp. 76, 78.

Net als David vanouds hebben mijn man en ik een onvervalste en machtige Goliat overwonnen. We blijven op onze hemelse Vader en de Heiland vertrouwen, zodat we gesterkt zullen worden om andere problemen te overwinnen.

Vader en de Heiland, en zijn liefde voor mij, maar ik zag ook dat het voor hem niet altijd makkelijk was om liefde, geloof en vertrouwen te ontwikkelen.

Ik zag in dat ik hem moest helpen bij het ontwikkelen van vertrouwen in onze hemelse Vader en de Heiland. Door dat vertrouwen zou hij de kracht krijgen om zijn verslaving moedig onder ogen te zien, door onze hemelse Vader in nederig gebed aan te roepen en te vragen om vergeving, kracht en verlossing van de boze geest die hem teisterde.

De leiding van de Heer volgen

Met kracht van de Heer begon ik stappen te nemen. Ik zei onze internetaansluiting op omdat ik sterk het gevoel kreeg dat mijn man, om te genezen, ver bij de verleiding uit de buurt moest blijven. Anderen krijgen in zo'n situatie misschien een ander antwoord, maar voor ons was de beëindiging van ons internetabonnement een grote zegen. Toen mijn man enkele dagen niet met de verleiding was geconfronteerd, gaf hij toe wat een zegen dat was. Hij vertelde me dat hij zelf had geprobeerd deze zonde te overwinnen en dat hij had gedacht dat hij sterk genoeg was. Maar toen dat hem niet lukte, schaamde hij zich en had hij geprobeerd de zonde voor mij en God te verbergen. Maar nu had hij weer hoop! We huilden samen. We baden samen.

We vroegen een dierbare vriend, de man die mijn echtgenoot jaren eerder had gedoopt, om een zegen. In de zegen werd mijn man er verscheidene malen van verzekerd dat de Heer hem liefhad. Hij kreeg het advies om mij te vertrouwen en in vertrouwen te nemen, en hij werd gezegend met het vermogen om goed van kwaad te onderscheiden — een grote zegen, want door pornografie wordt iemands morele oordeel verwrongen.

We werden allebei door de zegen gesterkt. Ik ging verder met mijn eigen geestelijke inspanningen: geregeld vasten, veel bidden,

naar de tempel gaan, en me in de Schriften verdiepen, vooral in het Boek van Mormon. Onze gezamenlijke schriftstudie en gebeden begonnen weer aangenaam te worden.

Ik wist dat ik door studie en gebed kennis over dit onderwerp moest vergaren, dus las ik van alles wat algemene autoriteiten over pornografie hebben gezegd, en materiaal dat door deskundige leden van de kerk is geschreven. Mijn man en ik spraken met onze priesterschapsleiders, die ons aanmoedigden en zeiden dat ze het vertrouwen hadden dat we deze strijd zouden winnen.

Ik had sterk het gevoel dat ik openhartig met mijn man moest praten. Ik heb zijn zonde nooit gebagatelliseerd of verontschuldigd. Ik besprak met hem alleen wat ik door middel van gebed ingegeven had gekregen, en alleen als de tijd daar rijp voor was. Ik ontving zoveel leiding en inspiratie!

Als mijn pijnlijke gevoelens terugkwamen — en dat gebeurde af en toe, vooral in het begin — riep ik mijn hemelse Vader in gebed aan. Ik deed extra mijn best om mijn man te laten zien dat ik heel veel van hem hield. Hij moest weten dat we een team waren en dat we samen de vijand zouden bestrijden. Zijn vrouw, zijn beste vriendin, zou hem bijstaan. Het was een geweldige ervaring om te zien dat hij door zijn bekeringsproces weer licht in zijn leven kreeg!

Ik hield van mijn man omdat hij een sterke, goede man was. Ik had gelezen dat pornografie iemand van zijn gevoel van eigenwaarde kan beroven. Daarom deed ik mijn uiterste best om hem te helpen zijn zelfvertrouwen terug te krijgen. Ik leerde ook dat ik mijn eigen problemen en zwakheden met mijn man moest bespreken, en ik vroeg vaker om zijn advies en raad. Ik voelde me nederig door zijn inzicht en steun en was er dankbaar voor. We werden er beiden door gesterkt.

Ik deed erg mijn best om zoveel mogelijk positieve, leuke ervaringen met mijn man te hebben. Ik wilde dat hij zoveel mogelijk licht

zou ontvangen, zodat hij het verschil zou kunnen voelen en het waarderen. We gingen veel wandelen en maakten ritjes over het platte-land. We genoten van de

pracht van Gods schepping. Ik had het gevoel dat het hem tegen verleiding zou sterken, en dat het zou helpen om ons op goede en mooie dingen te concentreren.

Een terugval

Toen raakte het bedrijf waar mijn man werkte in de problemen en moest het faillissement worden aangevraagd. Veel mensen raakten hun baan kwijt, onder wie mijn man. Dat was een emotionele klap voor hem. Maar we hadden veel vertrouwen dat hij met zijn ervaring en vaardigheden snel weer een andere baan zou kunnen vinden.

Dat was niet het geval. Er gingen maanden voorbij. Het werd steeds moeilijker voor hem om tegen de ontmoediging te vechten. Mijn man was erg kwetsbaar. Dat wist ik, maar ik wist niet wat ik nog meer kon doen. We hadden ondertussen weer een internetaansluiting met een filter. Hij was thuis terwijl ik werkte, en was veel op het internet om een baan te zoeken. Op een dag had hij het filter uitgeschakeld — ga er nooit vanuit dat iemand die veel van computers weet een filter niet kan uitschakelen! Ik kwam er al snel achter. Eerst was ik erg bang. Zouden we weer helemaal overnieuw moeten beginnen? Toen besepte ik dat mijn man het erg gemakkelijk voor me had gemaakt om

erachter te komen. Hij wilde zijn zwakheid echt overwinnen! Opnieuw huilden en baden we samen, en we groeiden nog meer naar elkaar toe.

Toen ik bad, kreeg ik hetzelfde geruststellende gevoel. Ik voelde dat we het probleem zouden overwinnen. We beseften dat deze verslaving veel sterker is dan we hadden gedacht. Mijn man stemde ermee in om het internet alleen te gebruiken als we allebei thuis waren. Alleen ik zou het wachtwoord hebben totdat hij zich weer sterk genoeg voelde.

Het was een grote zegen voor hem dat hij rond die tijd een tijdelijke baan vond die tot de goede baan leidde die hij nu heeft. Mijn man was erg dankbaar voor deze zegeningen. Hij beschouwde het als een bewijs van de tedere barmhartigheden van onze hemelse Vader in zijn leven.

Toen mijn man volgens de bisschop lang genoeg de porno had vermeden, kreeg hij weer een tempelaanbeveling. Hoewel hij zeker de bitterheid van zonde had geproefd, was de vreugde die hij door zijn bekering ervoer net zo zoet als Alma onder woorden heeft gebracht. (Zie Alma 36:21.) Ik kan me nog steeds zijn verende tred herinneren toen hij uit het kantoor van de bisschop kwam. Er was een zware last van zijn schouders genomen.

Dankbaar voor zegeningen

Nu ik dit jaren later schrijf, loopt mijn hart nog steeds over van dankbaarheid voor de vele zegeningen die we door die ervaring hebben ontvangen. De liefde van mijn man voor onze hemelse Vader en de Heiland, en zijn geloof, zijn enorm toegenomen. Hij is nederiger. We hebben allebei meer waardering voor de verzoening van de Heiland. Met de hulp van onze hemelse Vader en de Heiland hebben we een onvervalste en machtige Goliat overwonnen. We gaan hand in hand de toekomst tegemoet. We weten dat we met de hulp van de Heer alles kunnen overwinnen. ■

An oil painting illustration of a man with light hair and a beard, looking down at an open book he is holding. The scene is set inside a train, with wooden paneling and a window with yellow curtains visible in the background. The lighting is warm and focused on the man and his book.

OP EEN
**RUSSISCHE
TREIN**

Door een treinreis van twintig uur door Rusland is in ieder geval één getuigenis versterkt.

AMLYN WOOLLEY REYNOLDS

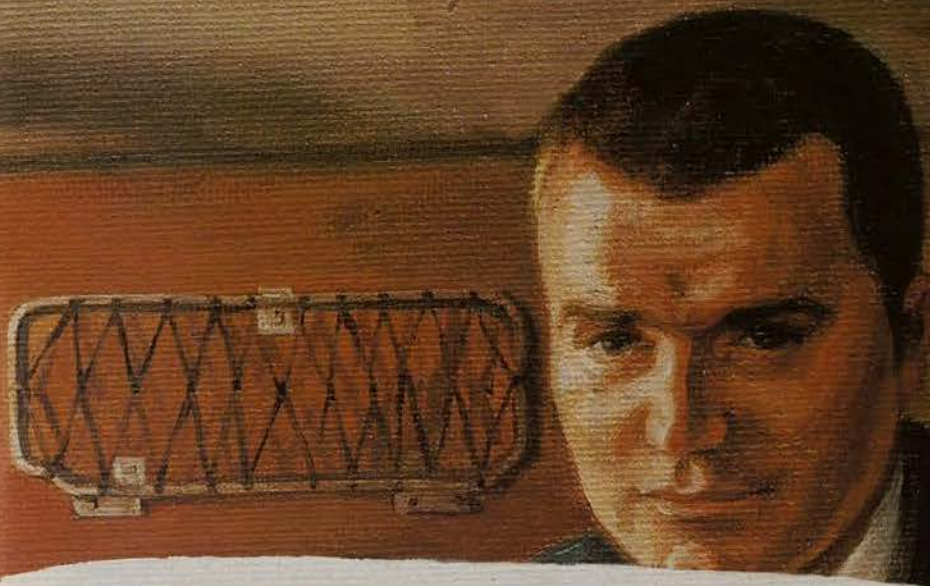
Toen ik als vrijwilliger naar Rusland ging om Engelse les te geven, sprak ik erg weinig Russisch. Maar toen ik onder de Russische bevolking leefde, kreeg ik het verlangen om hen te dienen en hen over het evangelie te vertellen. Dus ging ik beter mijn best doen om de taal te leren.

Allereerst las ik de kindereditie van het Boek van Mormon in het Russisch. Met een Russisch-Engels woordenboek worstelde ik me iedere dag door een hoofdstuk. Ik moest ieder woord opzoeken. Vervolgens leerde ik

in het Russisch bidden. Ik voelde me belachelijk toen de vreemde woorden van mijn tong rolden. Uiteindelijk leerde ik mijn getuigenis geven. Om te oefenen, schreef ik het in het Russisch in mijn dagboek. Ik zag al snel in dat het moeilijk was om Russisch te leren.

Toen ik bijna drie maanden in de stad Ufa was, spraken een andere leerkracht Engels en ik af om de verafgelegen stad Saratov te bezoeken. We werden door een geweldig gezin van de kerk van het station opgehaald. Zij stelden hun hart en woning voor ons open. De tijd vloog voorbij, en al snel zaten we weer in de trein voor een twintig uur durende reis terug naar Ufa.

We moesten onze coupé delen met twee zakenlieden die ons wat zenuwachtig maakten. Maar ze waren bijzonder beleefd, en al snel voelden we ons veilig.

Toen we Saratov verlieten had het gezin waar we waren geweest uitgelegd hoe belangrijk het is om een goed voorbeeld te zijn. Ze zeiden: 'Vergeet niet dat iedereen naar je kijkt. Iedereen.' Ze gaven ons enkele brochures mee en moedigden ons aan om die tijdens onze reis weg te geven. Aarzelend keek ik naar de twee mannen die tegenover ons zaten. Ik zuchtte en besloot dat ze waarschijnlijk niet geïnteresseerd zouden zijn.

Maar toen ik mijn Schriften pakte om te lezen, werden de mannen nieuwsgierig en begonnen ze vragen te stellen. We gaven ze de brochures, en ze begonnen die te lezen.

Later begon ik in mijn dagboek te schrijven. De mannen vroegen waarom ik niet in het Russisch schreef, dus liet ik zien dat ik dat vaak wel deed. Op de bladzijden die ik liet zien, stond mijn getuigenis. Ze vroegen of ze het mochten lezen, en dat vond ik prima. Ze begonnen ook gretig in het Russische exemplaar van het Boek van Mormon te lezen dat ik ze had gegeven. Toen ze vragen begonnen te stellen, leek het wel of de coupé overstroomde van de Geest. Een van de mannen vroeg of ik 'het vuur' in mijn hart voelde dat

hij voelde, en hij vroeg of ik wist wat het was. In mijn gebroken Russisch legde ik uit dat het de Heilige Geest was.

Ik liet hem 3 Nephi 11 lezen. Toen hij over het bezoek van de Heiland aan de mensen in Amerika las, kreeg hij tranen in zijn ogen. Hij hield op met lezen en vroeg zachtjes: 'Houdt Jezus Christus net zoveel van mij als van die mensen?'

Met tranen in mijn ogen antwoordde ik: 'Ja, Hij kent u en Hij heeft u lief. Daarom wil Hij dat u de waarheid van zijn evangelie leert kennen.' Hij keek me nog even aan en ging toen weer verder met lezen. Toen we in Ufa aankwamen, gaven we hem het telefoonnummer van de zendelingen.

Ik moest op een treinreis van twintig uur leren dat ik geen voltijdzendinge hoeft te zijn om de Heer te dienen en het evangelie te verkondigen. Ik weet niet of de zaadjes die we hebben gezaaid ook zullen groeien. Maar ik weet wel dat er wonderen plaatsvinden. Ik heb me bekeerd, ook als die mannen dat niet gedaan hebben. ■

In dienst van de Heer

OUDERLING WILLIAM R. WALKER

van de Zeventig

In het vijfde geloofsartikel staat een fundamenteel beginsel van de kerk: wij moeten 'van Godswege (...) worden geroepen, door profetie en door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten.'

De meeste leden van de kerk zijn weleens uitgenodigd om in het kantoor van de bisschop of gemeentepresident te komen en een roeping te ontvangen. Velen van ons hebben om het geloof en de moed gebeden om die roeping te aanvaarden, want we geloven dat onze leiders geïnspireerd worden als ze met een gebed in het hart om de leiding van onze hemelse Vader vragen.

Soms vinden mensen het interessant dat wij onszelf niet nomineren voor een positie waarvan we denken dat die bij ons past. De unieke manier waarop heiligen der laatste dagen geroepen worden om in het koninkrijk werkzaam te zijn, is een kenmerkende eigenschap van de kerk van de Heer.

Aan de hand van de volgende beginselen kunnen we beter begrijpen hoe we onze roeping kunnen grootmaken.

'Het maakt niet uit waar je dient, maar hoe je dient'

Als we bereid zijn om een roeping te ontvangen, wat voor roeping dan ook, is dat een

Als wij bereid zijn om een roeping te ontvangen, wat voor roeping dan ook, is dat een weerspiegeling van onze toewijding aan de Heer.

weerspiegeling van onze toewijding aan de Heer. President J. Reuben Clark jr. (1871–1961) heeft als lid van het Eerste Presidium ooit gezegd: 'In dienst van de Heer maakt het niet uit waar je dient, maar hoe je dient. In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen neemt ieder de plek in waartoe hij wordt geroepen, een plek die geambieerd noch afgewezen wordt.'¹

Broeder Dai Endo uit de ring Yokohama (Japan) is een voorbeeld van iemand die dat beginsel trouw naleeft. Nadat hij vele jaren als raadgever in het ringpresidium en vervolgens als president van de ring werkzaam was geweest, werd broeder Endo in het jaar 2000 ontheven. Toen hij tijdens de ringconferentie waarop hij ontheven werd zijn getuigenis gaf, zei hij dat hij de heiligen liefhad en dankbaar was dat hij hen en de Heer had mogen dienen. Met een glimlach op zijn gezicht zei hij: 'Volgende week word ik waarschijnlijk geroepen om in het jeugdwerk les te geven.'

De volgende week werd broeder Endo uitgenodigd om bij zijn bisschop te komen, die hem als jeugdwerkleerkracht riep. Nederig en minzaam aanvaardde de voormalige ringpresident de roeping. Zijn gewilligheid om te dienen was niet gebaseerd op de status die

Nadat hij ringpresident was geweest, aanvaardde broeder Dai Endo getrouw een roeping in het jeugdwerk. De Heer dienen was zijn grootste verlangen.

bij de roeping hoort, maar op een verlangen om de Heer waar dan ook te dienen.

Door de Heer geroepen

Jezus riep de mannen die zijn twaalf apostelen zouden worden. Wie in de kerk van de Heer werkzaam is, wordt volgens hetzelfde patroon geroepen.

Ik had een keer het voorrecht om president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, te horen praten met kinderen van vaders die onlangs in de bisschop van een wijk waren geroepen.

President Faust zei tegen die kinderen: 'Ik wil dat jullie begrijpen dat jullie vaders zich niet voor deze taak hebben

opgegeven. Ze hebben hun naam niet op een lijst gezet om aan te geven dat er een nieuwe bisschop nodig was. Ze hebben geen campagne gevoerd om de functie te krijgen. Ze zijn geroepen. Ze zijn door middel van inspiratie en openbaring door de Heer geroepen om in de nieuwe bisschop van de wijk werkzaam te zijn. Ze hebben gehoor gegeven aan die roeping en hebben aangegeven dat ze bereid zijn om te dienen. Nu gaan ze met gezag van God aan het werk.'

Zoals keer op keer in de kerk gebeurt, hebben de mensen die deze mannen in de bisschop roepen gedurende het hele proces om de wil en leiding van de Heer gevraagd.

'U hebt hen niet geroepen'

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft verscheidene malen verteld over een ervaring die hij ooit tijdens een leidersvergadering had waar een bisschop aangaf dat hij geen jeugdwerkpresident kon vinden. De gefrustreerde bisschop zei dat hij met negen zusters in de wijk had gesproken, maar dat geen van hen de roeping had willen aanvaarden.

Packer zei tegen de bisschop dat hij wist waarom geen van de zusters bereid was om de dienen: 'U hebt ze gevraagd — u hebt ze niet geroepen.' President Packer zei

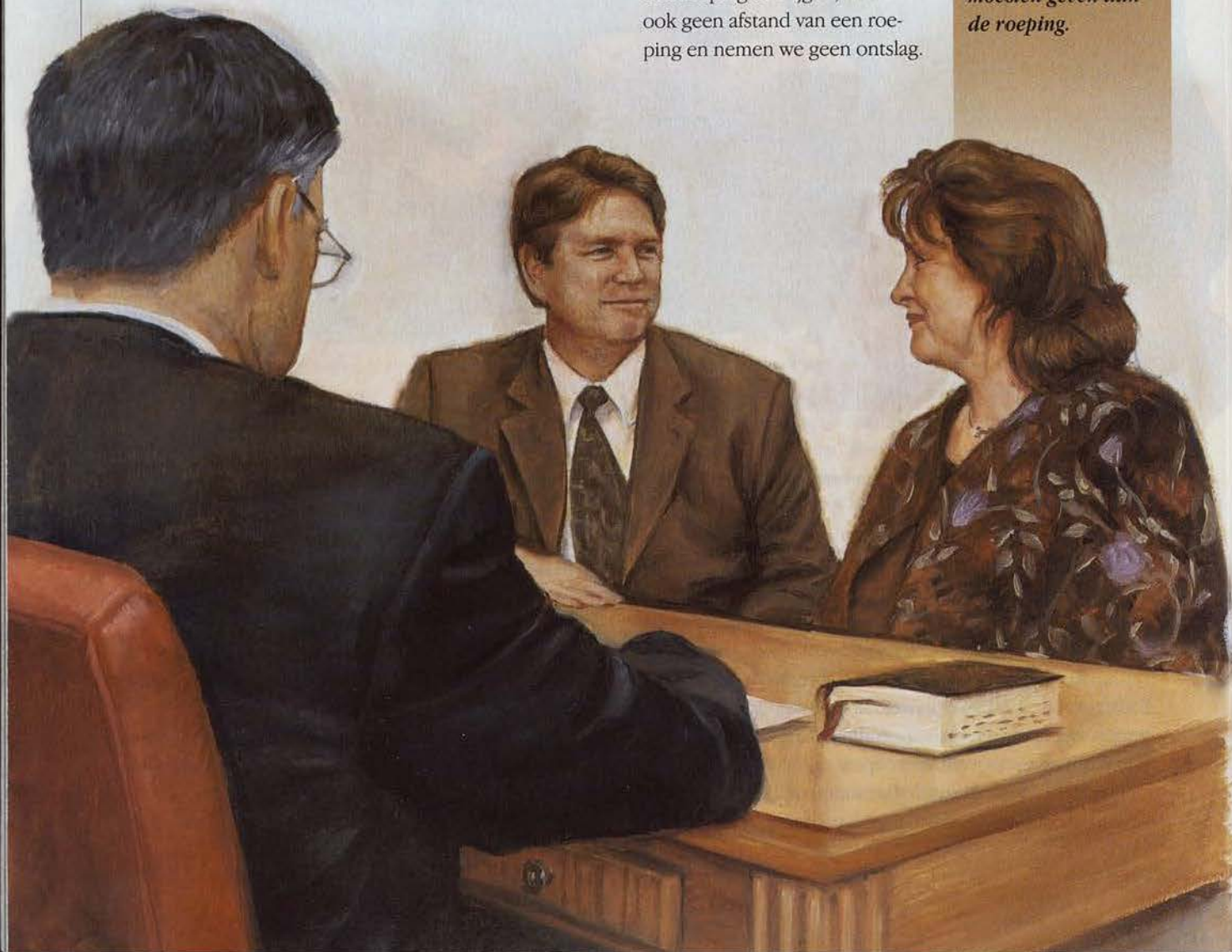
dat als hij iemand op de juiste wijze had geroepen, hij geen negen pogingen had hoeven doen.

In de wereld zijn er eigenlijk geen overeenkomsten te vinden met een roeping. Iemand met de sleutels van het priesterschap vraagt niet, wijst niet aan en rekruteert niet. Hij roept iemand, en die roeping is van de Heer afkomstig.

De ontheffing

Net als we worden geroepen, worden we ook ontheven. Net als we geen campagne voeren om een roeping te krijgen, doen we ook geen afstand van een roeping en nemen we geen ontslag.

De man keek naar zijn vrouw, en zonder een woord te zeggen, wisten ze dat ze geboren moesten geven aan de roeping.

We worden ontheven door hetzelfde gezag als waardoor we worden geroepen.

In 1947 riep ouderling Ezra Taft Benson (1899–1994), die toen lid van het Quorum der Twaalf Apostelen was, mijn grootvader, James H. Walker, om president van de ring Raymond (Alberta) in Canada te worden. Tot die tijd was mijn grootmoeder, Fannye Walker, al jarenlang jongevrouwenpresidente van de ring. Ze vond het een heerlijke roeping.

Toen ouderling Benson president Walker riep, zei hij dat zijn vrouw geen jongevrouwenpresidente van de ring meer mocht zijn, zodat ze hem in zijn roeping kon steunen, en andere mensen buiten hun gezin de kans zouden krijgen om te dienen. Oma was niet blij. Ze hield van de jongevrouwen en van haar roeping, en wilde niet ontheven worden.

Jaren later zei president Benson het volgende tegen mij: 'Je grootmoeder was erg teleurgesteld toen ze werd ontheven. Maar de volgende keer dat ik haar sprak, zei ze dat ze begreep en aanvaardde waarom ze ontheven moest worden.'

Wij moeten op dezelfde wijze minzaam de inspiratie aanvaarden en erkennen die heeft geleid tot onze ontheffing van een roeping die we erg leuk vonden.

Toegewijd reageren

Het is opmerkelijk hoe getrouwe leden van de kerk op roepingen reageren. De geschiedenis van de kerk staat vol verhalen over de manier waarop heiligen reageren op roepingen die grote offers van hen eisen.

President Packer was aanwezig toen president Henry D. Moyle (1889–1963) van het Eerste Presidium een man riep om een van de zendingsgebieden van de kerk te presiden. President Moyle zei tegen de man: 'U hoeft de beslissing niet gehaast te nemen. Bel me maar over een dag of twee op, zodra u in staat bent om een beslissing te nemen.'

President Packer vertelt wat er verder gebeurde:

'De man keek naar zijn vrouw en zij keek naar hem, en zonder een woord te zeggen vond er een stil gesprek tussen man en vrouw plaats, met dat vriendelijke hoofdknikje dat bijna niet is waar te nemen. Hij wendde zich tot president Moyle en zei: "Nou, president, wat kunnen wij nog zeggen. Wat kunnen wij over enkele dagen zeggen wat we

nu niet kunnen zeggen? We zijn geroepen. Wat voor antwoord kunnen we geven? Uiteraard geven wij gehoor aan de roeping."

"Toen zei president Moyle bijzonder vriendelijk: "Nou, als u er zo over denkt, eigenlijk is er wel wat haast bij. Ik vraag me af of u zou kunnen vertrekken (...) op 13 maart."

'De man snakte even naar adem, want dat was al over elf dagen. Hij keek naar zijn vrouw. Er vond weer een stil gesprek plaats, en hij zei: "Ja, president, dan kunnen we vertrekken."

"Maar wat gaat u met uw bedrijf doen?" vroeg de president. "Met uw graansilo? Met uw vee? En uw andere bezittingen?"

"Dat weet ik nog niet," zei de man, "we zullen wel iets regelen. Alles zal wel goed komen."²

Over het algemeen is er niet zoveel haast geboden. Wie voor een dergelijke positie wordt geroepen, heeft meestal voldoende tijd om zijn zaken te regelen. In dit voorbeeld was er haast geboden, en het echtpaar reageerde met geloof en toewijding. Wat een prachtig voorbeeld van hoe we op een roeping moeten reageren.

Uw roeping grootmaken

Een van de belangrijkste teksten in het Boek van Mormon over het grootmaken van een roeping staat in Jakob. Jakob zegt: 'En wij maakten ons ambt groot voor de Heer' (Jakob 1:19). In afdeling 84 van de Leer en Verbonden, die onder andere over de eed en het verbond van het priesterschap gaat, staat dat zij die hun roeping grootmaken 'door de Geest geheiligd' worden (vers 33).

Velen van ons hebben zich afgevraagd wat het precies betekent om onze roeping groot te maken. President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd:

'Wat houdt het in om een roeping groot te maken? Het betekent dat onze roeping ons heilig is en van grote waarde, achtenswaardig en prijzenswaardig in de ogen van alle mensen, dusdanig dat zij wordt vergroot en aanzienlijk wordt, zodat het hemelse licht er voor anderen in wordt weerspiegeld. En hoe maken we onze roeping groot? Gewoon, door het werk te doen dat van ons wordt verlangd.'³

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf

Apostelen heeft gezegd hoe we in onze roeping leiding kunnen ontvangen:

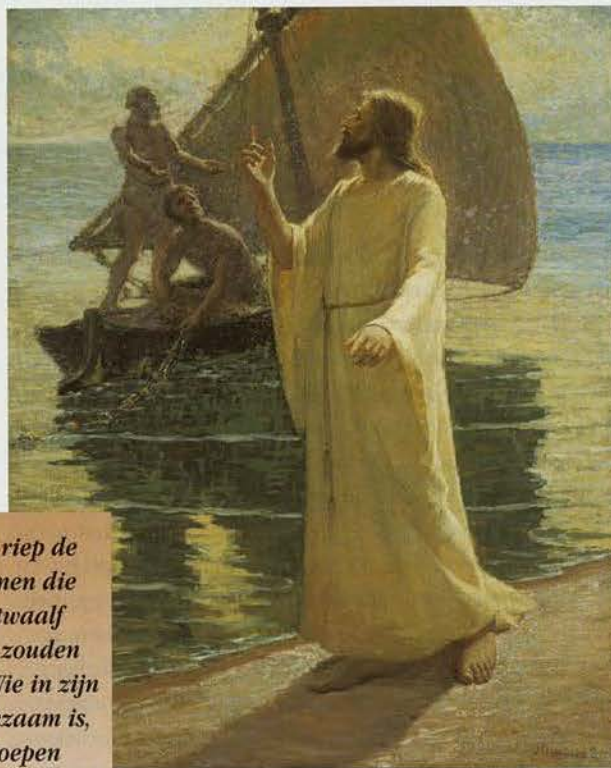
'Uw roeping gaat vergezeld van grote beloften. Een van die beloften is (...) dat de Heer u zal leiden door openbaring, net zoals Hij u geroepen heeft. U moet in geloof om openbaring vragen, zodat u zult weten wat u moet doen. Met uw roeping krijgt u de belofte dat u antwoord zult krijgen. Maar u krijgt alleen leiding als de Heer zeker weet dat u zult gehoorzamen. Om zijn wil te kennen, moet u zich daartoe verplicht hebben. Als de woorden "Uw wil geschiede" in uw hart zijn gegrift, vormen zij het venster dat uitzicht biedt op openbaring.¹⁴

De Heer zal het mogelijk maken.

In het kort samengevat zijn dit enkele belangrijke beginselen wat roepingen in de kerk betreft:

1. Mensen met het gezag om anderen te roepen, moeten onder gebed naar de leiding van de Heer streven. Als er een geïnspireerde beslissing wordt genomen, moet de persoon op de juiste wijze waardig en eerbiedig worden geroepen. Iedereen moet beseffen dat de roeping van de Heer afkomstig is.
2. We werken gewillig. We zijn geen vrijwilliger. Wij worden geroepen.
3. Als we zijn geroepen, moeten we ootmoedig bedenken dat de roeping niet de onze is, en dat we op een dag zullen worden ontheven door hetzelfde gezag als waardoor we zijn geroepen.
4. Als we worden ontheven, moeten we dat minzaam accepteren en dankbaar zijn dat we de kans hebben gehad om te dienen. We moeten erop vertrouwen dat niet alleen de roeping, maar ook de ontheffing door inspiratie wordt gegeven. We moeten de persoon die ons opvolgt de nodige steun verlenen.
5. Roepingen en ontheffingen komen niet altijd gelegen. We moeten op het tijdschema van de Heer vertrouwen.
6. Als een man of vrouw een zware roeping krijgt, is het vaak het beste voor hem of haar en de rest van het gezin

Jezus riep de mannen die zijn twaalf apostelen zouden worden. Wie in zijn kerk werkzaam is, wordt geroepen naar het voorbeeld dat Hij heeft gegeven.

als de ander van een zware roeping wordt ontheven.

7. We moeten op de Heer vertrouwen als we geroepen worden. (Zie Spreuken 3:5-6.)

8. De Heer zal ons helpen als wij ons best doen en om zijn hulp vragen.

9. Als we onze roeping grootmaken, ontvangen we grote beloften en zegeningen.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Ik wil u aansporen om er gehoor aan te geven als u een oproep krijgt om te dienen. Als u dat doet, wordt uw geloof sterker en groter. (...) Als u elke gelegenheid aangrijpt, als u elke roeping aanvaardt, zal de Heer u in staat stellen om het werk te doen. De kerk zal u niet vragen om iets te doen wat u niet met de hulp van de Heer kunt doen. God zegene u dat u alles zult doen waartoe u geroepen wordt.'¹⁵

Het is een grote zegen om door middel van onze roeping de Heer te helpen bij de opbouw van zijn koninkrijk. ■

NOTEN

1. Conference Report, april 1951, p. 154.
2. *Follow the Brethren*, Brigham Young University Speeches of the Year (23 maart 1965), p. 8.
3. Zie 'Macht in het priesterschap', *Liabona*, januari 2000, p. 60.
4. 'In uw roeping groeien', *Liabona*, november 2002, p. 76.
5. 'De profeet aan het woord', *De Ster*, april 1999, p. 18.

NERGENS NAARTOE?

KOM JE DOOR DE DINGEN DIE JE BEZIGHouden
OP DE PLAATS VAN BESTEMMING?
(Zie Matteüs 6:33.)

Totdat ik de waarheid vond

Triny Jovel

Vanaf dat ik een jaar of elf was, wilde ik graag de Bijbel lezen. Maar bij ons thuis werd de Bijbel als zo heilig beschouwd dat die achter slot en grendel werd bewaard. Toen ik dertien was, en mijn broer twaalf, emigreerden we naar het prachtige land Canada. Tussen mijn zestiende en twintigste levensjaar bezocht ik twee christelijke kerken. Ze gebruikten de Bijbel om juiste beginselen te verkondigen, maar tijdens mijn onderzoek kwam ik erachter dat de leden niet zo goed met elkaar omgingen.

Toen ik met mijn baby in de ijskoude wind liep, terwijl mijn ex-man onze auto bad, voelde ik me erg verdrietig.

Drie jaar lang ging ik niet meer naar deze kerken.

Toen ik 23 was, leerde ik in een discotheek een jonge man kennen. Enkele maanden later trouwden we en vlak daarna kregen we ons eerste kind. Alles ging goed bij ons thuis. Hij werkte hard, kwam na zijn werk altijd op tijd thuis en hielp me met het huishouden. Ik voelde me thuis gelukkig en vreedzaam, en ik vergat God helemaal.

Maar zonder enige waarschuwing begon mijn man op een dag met zijn vrienden naar de discotheek te gaan. Deze vrienden gingen ook naar de kroeg. Binnen enkele maanden was mijn man in een dronkaard veranderd.

Uiteindelijk zegde ik mijn baan op en verliet ik hem. Vlak na onze scheiding van tafel en bed ontdekte ik dat ons tweede kind verwachtte. Ik was zo verdrietig en ongelukkig dat ik geen rust kon vinden. Ik viel huilend in slaap en werd huilend wakker. Maar dankzij een goede vriendin ging ik weer naar een christelijke kerk.

Nu nam ik goddelijke zaken een stuk serieuzer. Ik stelde me zelfs tot doel om meer kerken te onderzoeken. Voordat ik naar een kerk ging, knielde ik neer en vroeg ik mijn hemelse Vader om mij de nodige wijsheid te geven zodat ik voor het goede zou kiezen en het kwade zou verwerpen.

Naast de christelijke kerk waar ik geregeld naartoe ging, begon ik andere kerken te bezoeken. Maar ik raakte vaak in de war door de verschillende leerstellingen. Hoe meer ik in de war raakte, hoe meer ik in gebed ging. Iedere keer dat ik naar een kerk ging, leek het wel of er iets ontbrak, maar ik wist niet wat. Daarom besloot ik andere kerken te blijven onderzoeken totdat ik de waarheid zou vinden.

Op een dag bezocht ik mijn broer en schoonzus. Toen ik naar huis ging, was het al donker. Ik moest vrij ver naar de bushalte lopen. Het was maart 1992. Het was erg koud en het waaide hard. Ik droeg mijn baby, die in mijn armen lag te kronkelen. Ik liep vaak achteruit zodat mijn baby geen last van de wind zou hebben.

Ik was verdrietig omdat ik met mijn baby in de kou moest lopen terwijl mijn ex-man onze auto had. Ik vond mijn leven wreed en was erg verdrietig. Ik begon te huilen als een kind. Ik keek om me heen en zag dat ik alleen was, dus riep ik luid tot God: 'Hemelse Vader, wilt u mij het licht helpen vinden?'

Toen de bus eindelijk bij de bushalte aankwam, ging ik zoals gewoonlijk voorin zitten. Links van mij zag ik twee jongemannen met een wit overhemd en een stropdas zitten. Een van hen kwam naar me toe en vroeg in gebroken Spaans: 'Spreekt u Spaans?'

'Ja, natuurlijk', antwoordde ik.

'Verlangt u naar het evangelie van Jezus Christus?' vroeg hij.

Die woorden klonken als muziek in mijn oren. *Het evangelie van Jezus Christus*. Ik had al verscheidene

kerken onderzocht, en in geen daarvan had ik deze prachtige zinsnede gehoord. Ik had woorden gehoord als *het woord, het evangelie, of het goede nieuws*. Dus gaf ik ze verheugd mijn adres en telefoonnummer.

Ik kreeg alle zendelingenlessen en in juni 1992 liet ik me dopen en bevestigen. Ik zal die bijzondere dag nooit vergeten. Voordat ik me liet dopen had ik het gevoel dat ik een zware last droeg, alsof mijn voeten van lood waren. Maar toen ik uit het water kwam, had ik het gevoel dat ik zweefde. En toen de zendelingen hun handen op mijn hoofd legden en me de gave van de Heilige Geest verleenden, kreeg ik een warm gevoel van binnen en voelde ik een gemoedsrust die ik nog nooit eerder had gevoeld. De tranen rolden over mijn wangen. Tot mijn verbazing merkte ik dat ik niet door pijn of verdriet hilde, maar door grote vreugde en vrede in mijn hart.

Enkele maanden na mijn doop werd ik in de kinderkamer geroepen en vervolgens als jeugdwerkleerkracht. Een jaar later ontving ik mijn begiftiging. Ik ontmoette ook een geweldige man in de kerk. In september 1994 zijn we in de Torontotempel verzegeld. Drie jaar later werden we met een prachtige zoon gezegend.

Ik doe mijn taken in de kerk en ik geef mijn getuigenis van het evangelie aan al mijn dierbaren. Ik weet dat het evangelie van Jezus Christus in alle heerlijkheid uit de hemel afkomstig is, en dat wij door middel van het evangelie en door gehoorzaamheid aan de geboden van de Heer kunnen veranderen. ■

Muziek voor Betsy

Jessica Martinez

Ik propte de laatste doos in mijn stationcar, sloeg de klep dicht en keek op mijn horloge. Ik lag nog op schema. Ik had de laatste examens nagekeken en de auto was ingepakt. Als ik meteen vertrok, zou ik alleen het laatste uur van mijn reis naar Louisville (Kentucky) in het donker hoeven af te leggen.

De afgelopen twee weken in South Bend (Indiana) waren lang en ondraaglijk saai geweest. Mijn man, Mark, die rechten studeerde, was al aan zijn zomerstage in Louisville begonnen. Maar als leerkracht in het voortgezet onderwijs moest ik nog twee weken achterblijven om het schooljaar af te sluiten.

Ik was blij dat ik onderweg was en ik reed stevig door. Maar na ongeveer een uur van mijn vijfjarige reis moest ik aan Sara en haar dochter Betsy denken. We hadden elkaar negen maanden daarvoor in de ZHV ontmoet. Ze stond achterin het lokaal met een baby in haar armen. Ze stelde zich voor met de woorden: 'Hallo, ik ben Sara. Ik kom uit Utah. En dit is Betsy. Zij komt uit de hemel.' Ik lachte en vond haar meteen aardig. Net als ik had ze een man die rechten studeerde, en ik vond het fijn toen zij mijn huisbezoekster werd.

Ongeveer een maand voor mijn vertrek kreeg Betsy een beroerte. Uit onderzoek bleek dat ze een inoperabele hersentumor had, maar de

artsen beweerden dat Betsy zonder operatie geen overlevingskansen had.

Mijn hart ging uit naar Sara. Samen met de rest van onze wijk en ring baden en vastten we dat er een wonder zou plaatsvinden. Betsy werd geopereerd en de artsen waren verbaasd. Zij hadden niet verwacht dat ze de operatie zou overleven. Er was echter maar een gedeelte van de tumor verwijderd, en Betsy ging maar langzaam vooruit. Haar ouders stonden ondertussen voor de onmogelijke beslissing hoe ze de rest van de tumor konden behandelen zonder haar kleine lichaam te verwoesten.

De operatie had in Indianapolis plaatsgevonden, halverwege mijn reis naar Louisville. Sara was nog steeds bij Betsy. Haar man was naar South Bend teruggekeerd om de examens in te halen die hij had gemist.

Ik keek op mijn horloge. Ik had voldoende redenen om door te rijden, maar geen enkele daarvan kon de zachte stem tot zwijgen brengen

die mij aanspoorde om te stoppen. Dus nam ik de afslag en stopte bij een telefooncel om het ziekenhuis te bellen. Ik werd doorverbonden met de kamer waar Betsy lag, en Sara nam op. Ik kon aan haar stem horen dat ze blij was dat ik belde. Ze vond het fantastisch dat ik langs wilde komen. Ik voelde me rustig en opgelucht omdat ik naar de influistering van de Geest had geluisterd.

Toen ik naar het ziekenhuis reed, realiseerde ik me dat ik mijn viool ergens tussen een koffer en een doos op de achterbank had liggen. Ik voelde me een beetje schuldig toen ik bedacht dat ik al weken geen viool had gespeeld, hoewel ik al sinds mijn vierde levensjaar les had. Muziek was altijd een bron van geluk in mijn leven.

Ik kreeg het gevoel dat ik mijn viool mee naar binnen moest nemen

om voor Betsy te spelen. Normaal gesproken had ik daar nooit aan gedacht. Ik dacht dat het een beetje verwaand zou staan om onaangekondigd met een viool binnen te komen en iedereen binnen gehoorafstand te laten meeluisteren. Maar ik herkende het gevoel dat bij deze gedachte hoorde. Het was dezelfde Geest die me had aangespoord om naar het ziekenhuis te gaan.

Toen ik binnenkwam, was Sara blij me te zien. Betsy had een grote slang in haar hoofd en in haar keel. Toen ik naar haar lichaampje keek en naar haar ogen, vroeg ik me af hoeveel pijn ze had ondergaan en hoeveel pijn ze nog moest doorstaan.

Ruim een uur lang speelde ik lofzangen, jeugdwerkliedjes en klassieke muziek. Terwijl ik speelde, staarde Betsy naar me, met haar ogen wijd open.

Sara was heel blij dat ik mijn viool had meegenomen. Meer dan een uur lang speelde ik lofzangen, jeugdwerkliedjes, klassieke muziek en melodieën waar ze om vroeg, die ik uit mijn hoofd kon spelen. Terwijl ik speelde, staarde Betsy naar me, met haar ogen wijd open. Volgens Sara was Betsy nu meer bij bewustzijn dan op enig ander moment na de operatie, en ze wilde dat ik bleef spelen. Verscheidene patiënten — kinderen en ouders — kwamen naar de zaal toe om even te luisteren.

Zonder dat ik het merkte vloog de tijd voorbij. Toen ik aan het voeteneinde van het bed 'Ik ben een kind van God' speelde (lofzang 195), werd ik overweldigd door de liefde van onze hemelse Vader voor dit zieke kind. Terwijl ik speelde, wist ik dat Hij Betsy bijzonder liefhad en dat Hij wilde dat de muziek haar pijn zou verlichten.

Toen ik die avond in het donker het ziekenhuis verliet om verder naar Louisville te rijden, moest ik denken aan enkele woorden in mijn patriarchale zegen waar ik lang niet aan gedacht had. Ik was gezegend met een muzikaal talent en er werd van mij verwacht dat ik dat talent zou ontwikkelen om anderen tot zegen te zijn.

Door Betsy werd ik eraan herinnerd waarom de Heer ons bepaalde talenten geeft. 'En al die gaven komen van God, voor het welzijn van de kinderen van God' (IV 46:26).

Door naar de Geest te luisteren, werd ik in staat gesteld om mijn talent te gebruiken zoals de Heer bedoeld had, en kon ik het enorme medeleven voelen dat Hij voor zijn kinderen heeft. ■

'Ik keek naar jou'

Lynn Jensen

Het was zomer, midden in de hooitijd. Er was veel hooi gemaaid, en mijn buurman Frank Rees wachtte ongeduldig op de dauw zodat hij kon met hooien kon beginnen. Het was zaterdagavond toen de weersomstandigheden eindelijk goed waren, dus reed Frank met zijn tractor naar zijn veld en begon te hooien.

Terwijl hij bezig was, zag hij de koplampen van zijn vriend en buurman op een nabijgelegen veld. Ook hij maakte gebruik van de goede weersomstandigheden en was aan het hooien. Enkele jaren eerder had Frank zich voorgenomen om niet op zondag te werken, en hij wist dat hij vóór middernacht zou stoppen

om zich aan dat voornemen te houden. Hij vroeg zich af wat zijn buurman zou doen. Het was zo verleidelijk om onder deze gunstige omstandigheden door te werken, nu er zoveel hooi klaar lag om te hooien.

Toen de uren voorbijgingen, zag hij nog steeds de koplampen van zijn buurman, en hij wist dat hij ook nog aan het werk was. Enkele minuten vóór middernacht zette Frank zijn hooimachine uit en reed hij met de tractor naar zijn auto. In het donker zag hij dat zijn buurman ook had besloten om de sabbat te heiligen en naar huis ging.

Nadat hij dit verhaal tijdens een avondmaalsdienst verteld had, keek Frank over zijn schouder naar zijn buurman, die nu de bisschop van hun wijk was.

'Kunt u zich dat nog herinneren?' vroeg hij.

Bisschop Munns knikte en zei: 'Ik had geen horloge. Ik keek naar jou.' ■

Vraag & antwoord

'Waarom is het leven zo moeilijk? Houden de problemen dan nooit op? Hoe sla ik mij er doorheen?'

L I A H O N A

Het leven zou zonder problemen veel gemakkelijker zijn, maar dan zouden we niet veel leren of groeien.

Door beproevingen kunnen we nederig worden en geestelijk groeien. We worden eraan herinnerd dat we de hulp van de Heer nodig hebben. Door beproevingen kunnen we de goede tijden beter waarderen. Maar wat nog belangrijker is, ze stellen ons in staat om aan de Heer en onszelf te laten zien dat we getrouw zijn.

Sommige beproevingen maken deel uit van het sterfelijk leven, zoals natuurrampen of het overlijden van een dierbare. Als we beseffen dat dergelijke dingen gebeuren, kunnen we ons erop voorbereiden en ze beter doorstaan.

Andere beproevingen komen uit onze eigen keuzen of keuzen van anderen voort, zoals vergissingen of zonden. Als we goede beslissingen nemen, kunnen we bepaalde beproevingen vermijden. Het is moeilijk om beproevingen te doorstaan die anderen veroorzaken. Wellicht heeft een vriend je bedrogen, of heb je moeite met de slechte taal die je op school hoort. Wees vergevingsgezind en

We leren door beproevingen, en we worden nederiger en sterker.

Door goede beslissingen te nemen, kunnen we sommige beproevingen vermijden.

Het leven is een proeftijd; beproevingen zijn een kans om te laten zien dat we getrouw zijn.

Als wij de hulp van de Heer invoeren, zal Hij ons helpen de beproevingen te doorstaan.

Kom tot Christus als je beproefd wordt. Hij zal je rust geven.

blijf getrouw als je met dergelijke beproevingen geconfronteerd wordt, en vraag de Heer om hulp en troost.

Het hangt van jezelf af hoe je beproevingen doorstaat. Mensen die door hun beproevingen groeien, leven dicht bij de Heer en vragen zich af: 'Wat kan ik hiervan leren?' Mensen die medelijden met zichzelf hebben, vragen zich af: 'Waarom ik?'

Kijk eens wat voor invloed een lange oorlog tussen de Nephieten en de Lamaniëten op de Nephieten had: velen waren *'verhard*, ja, wegens de buitengewoon lange duur van de oorlog; maar vele anderen waren *verzacht* wegens hun ellende, zodat zij zich voor het aangezicht van God verootmoedigden, ja, in de diepste ootmoed' (Alma 62:41; cursivering toegevoegd). Ze waren allemaal door de oorlog getroffen, maar niet iedereen koos ervoor om erdoor te groeien.

Dit zijn enkele manieren om beproevingen goed te doorstaan: (1) Streef naar de Geest — de Trooster — door gebed, vasten, schriftstudie en een rechtschapen levenswijze.

(2) Dien andere mensen, ga naar de kerk en de tempel, en breng tijd door met vrienden en familieleden. Daardoor kun je gemoedsrust

vinden. (3) Probeer een evenwichtig perspectief te behouden: zelfs tijdens beproevingen zijn er ook goede dingen in je leven. (4) Vraag je ouders en bisschop of gemeentepresident om advies als je een beproeving moet doorstaan.

Heb je gemerkt dat als je iemand ziet die een beproeving ondergaat die jij ook hebt doorstaan, dat je meer begrip hebt en bereid bent die persoon te helpen? De Heiland heeft onze beproevingen op zich genomen — waaronder onze pijn, ziekte, verleidingen en zwakheden. Hij leeft volledig

met ons mee en is in staat om ons te helpen. (Zie Alma 7:1–12.) Denk aan wat Hij heeft gezegd wanneer je beproefd wordt: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven' (Matteüs 11:28).

LEZERS

Wees dankbaar voor je beproevingen, want ze zijn ook een zegen. God weet al hoe je op beproevingen zult reageren, maar Hij wil dat je er zelf achter komt. Bid en vraag je hemelse Vader om de kracht en het geduld

dat je nodig hebt. Dan zal de Heer je zeker helpen.

Sarah M. (16), Duitsland

Mijn bisschop is in moeilijke tijden mijn beste vriend geworden. Ik raad iedereen aan om met zijn of haar bisschop te praten. Hij houdt van je en wil je helpen. En als je een patriarchale zegen hebt, lees die dan geregeld. Dat kan een hulpmiddel in moeilijke tijden zijn.

Kaycee H. (20), Montana (VS)

God heeft ons op aarde gezet om beproefd te worden. Dat is niet gemakkelijk, maar

noodzakelijk voor onze groei en vooruitgang. Bid specifiek om hulp zodat je een volhardend mens zult worden, en bid ook om troost. Hij zal je aan de hand leiden en veel zegeningen over je uitstorten. Wees niet wanhopig, maar houd je aan het evangelie vast. Dat is het enige wat echt kan helpen.

Lia C. (19), Italië

Onze Vader in de hemel blijft ons in de smeltoven der ellende stoppen totdat Hij zijn aangezicht in ons ziet. Leer beproevingen opgewekt onder ogen te zien, want ze zijn voor ons eigen bestwil! Wees gelukkig, wat er ook gebeurt. Het is de weg naar meer rechtschapenheid. Onze relatie met onze hemelse Vader en Jezus Christus kan door beproevingen versterkt worden. Bid om troost, bestudeer de Schriften en probeer een eeuwig perspectief te hebben.

Odessa B. (18), Filipijnen

Bij iedere beproeving heb ik twee keuzen. Ik kan me erdoor laten overweldigen, of ik kan er iets van leren. Soms voel ik me eenzaam en alleen, maar het is belangrijk om dicht bij onze hemelse Vader te blijven, zodat we op die moeilijke momenten getroost kunnen worden. Bid, bestudeer de Schriften en werk aan je getuigenis. Als we onze relatie met onze hemelse Vader en Jezus Christus ontwikkelen, wordt het gemakkelijker om beproevingen te doorstaan.

Lita J. (20), Alberta (Canada)

We zijn op aarde gekomen om beproefd te worden, en om te leren en te groeien. Beproevingen zijn een belangrijk onderdeel van het leerproces. Door voortdurende beproevingen blijven we alert en worden we voorbereid op grotere problemen. Door te bidden, de Schriften te bestuderen en de sabbat te heiligen, kunnen we beproevingen beter doorstaan. Weet dat we iedere beproeving kunnen overwinnen, zoals we in 1 Korintiërs 10:13 kunnen lezen.

Jesse H. (14), Nevada (VS)

Wanneer de lasten van het leven zwaar worden, wanneer ons geloof door beproevingen wordt getest, wanneer onze hoop door pijn, verdriet en wanhoop wordt verzwakt, zal de communicatie met onze hemelse Vader gemoedsrust brengen.'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Finishers Wanted', Ensign, juni 1989, p. 5.

De Heer geeft ons geen beproevingen die wij niet kunnen doorstaan. Dat besef heeft me bij veel beproevingen geholpen. Als ik terugkijk op de pijn die ik heb doorstaan, wordt me duidelijk dat de Heer me liefheeft. Ik heb verscheidene lessen geleerd die ik de rest van mijn leven kan gebruiken, en waarmee ik anderen in een soortgelijke situatie kan helpen. De Heer is altijd bij ons.

Liz O. (20), Engeland

Ons aardse leven is een proeftijd. Het is noodzakelijk dat we bepaalde ervaringen doorstaan, en verleid worden om te zien of we in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader kunnen terugkeren. De tegenstander doet zijn best om ons van de roede van ijzer af te leiden. Maar als wij Christus en zijn evangelie volgen, zullen we tegen het kwaad beschermd worden. Als we beseffen dat deze wereld slechts een onderdeel van het heilsplan is, kunnen we alles beter doorstaan.

Celso O. (19), Brazilië

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

WAT VIND JIJ?

Jonge lezers: stuur je antwoord, met je naam, geboortedatum, wijk en ring (of gemeente en district), en een foto (met schriftelijke toestemming van je ouders om de foto af te drukken), naar:

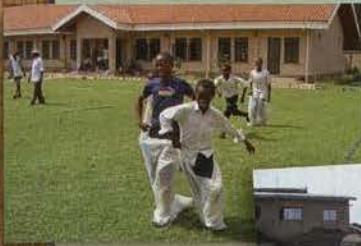
Questions and Answers 9/06
50 E. North Temple St. Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA
Of e-mail: liahona@ldschurch.org

Inzendingen moeten uiterlijk 15 september 2006 zijn ontvangen.

VRAAG

'Hoe kan ik de sabbat heiligen? Ik heb me altijd geconcentreerd op wat ik niet behoort te doen. Hoe kan ik er een dag van maken waar ik naar uitkijk, in plaats van een dag waarop ik niets leuks kan doen?' ■

Wist je?

Leuke activiteit in Nigeria

Aäronisch-priesterschapsdragers in het district Abeokuta (Nigeria) kwamen vorig jaar bij elkaar voor een herdenkingsactiviteit van het Aäronisch priesterschap. Alle priesterschapsdragers en hun vrienden waren uitgenodigd. Vaders en zoons, broers en hun vrienden, genoten van de spelen en de *jollof*, een populair Nigeriaans gerecht. Om te laten zien dat leiders horen te dienen, serveerden de gemeentepresidenten

de maaltijd. Na het eten waste iedereen zijn eigen bord af. 'Oefen deze vaardigheden ook thuis', kregen de jongemannen als advies mee.

De jongemannen waren ontroerd toen ze de gebeurtenis naspeelden die ze vierden — de herstelling van het

Aäronisch priesterschap door Johannes de Doper aan de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery (15 mei 1829).

Toen ze de raad van president Gordon B. Hinckley opvolgden om 'van het evangelie en de kerk iets leuks te maken voor de jongeren van de kerk' (uit een toespraak in de Radio City Music Hall, New York City, 12 juni 2005), hadden deze Nigeriaanse diakenen, leraren, priesters en ouderlingen veel plezier terwijl ze met elkaar speelden en werkten.

In één woord

Millennium: Een millennium is een tijdperk van duizend jaar. Als we het in de kerk over 'het millennium' hebben, bedoelen we de duizend jaar na de wederkomst van de Heiland, wanneer 'Christus persoonlijk op aarde zal regeren' (Geloofsartikelen 1:10).

Tijdens het millennium zal er rechtschapenheid en vrede op aarde zijn, en alle mensen zullen goed en rechtvaardig zijn. De leden van de kerk zullen het druk hebben met zendingswerk en tempelwerk.

Aan het eind van de duizend jaar zal Satan 'voor een korte tijd worden losgelaten, opdat hij zijn legers bijeen kan brengen'. Zij zullen ten strijde trekken tegen de legers uit de hemel, die door Adam aangevoerd worden. Satan en zijn volgelingen zullen worden verslagen en voorgoed worden uitgeworpen. (Zie LV 88:111–115.)

Het gebeurde in augustus

25 augustus 1829: Martin Harris (rechts) nam een hypotheek op zijn boerderij om de kosten van het drukken van het Boek van Mormon te betalen. In 1830 werden er vijfduizend exemplaren gedrukt.

5 augustus 1953: President David O. McKay stak de eerste spade voor de tempel in Zwitserland (die nu de Berntempel wordt genoemd). Het was de eerste

tempel in Europa.

1 augustus 1973: De zendingsgebieden Nagoya (Japan) en Bangkok (Thailand) werden georganiseerd.

2 augustus 1985: De kerk publiceerde het eerste nieuwe Engelse zangboek in 37 jaar. Het is in 21 talen vertaald en wordt nog steeds gebruikt.

'We hebben allemaal leiding in ons leven nodig. We kunnen die het beste

ontlenen aan de standaardwerken en de leringen van Gods profeten.'

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Geleid door de Schriften', *Liahona*, januari 2001, p. 22.

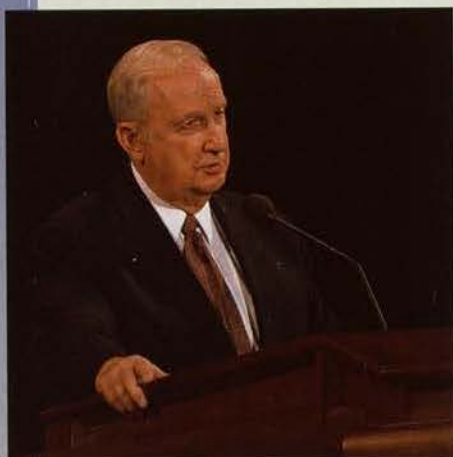
LEWIS A. RAMSEY, SCHILDERIJ VAN MARTIN HARRIS; JOHN LUKE, FOTO VAN ZANGBOEKEN; ACHTERGROND SCOTT KNUDSEN

Een voortdurende zegen

De *Liabona* is een voortdurende zegen in mijn leven. De artikelen raken mij diep in het hart. Het was een bijzondere zegen toen mijn hele gezin in oktober 2003 op dezelfde dag gedoopt werd, en de *Liabona* is sindsdien een zegen voor ons allen.

Jessica Lisseth Sinche Urgano (Peru)

Mijn vreugde is volkomen

Ik wil eenieder van u bedanken — de vertalers en alle mensen die aan de publicatie van de *Liabona* bijdragen. Door uw werk zijn de woorden van onze profeten en algemene autoriteiten mij tot zegen.

Ik ben als kind gedoopt, maar ben jarenlang niet naar de kerk geweest. Toen ik naar ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen luisterde (tijdens de algemene oktoberconferentie in 2004), geloofde ik dat de Heiland het voor mij mogelijk heeft gemaakt om van mijn zonden verlost te worden. Ik heb de verandering van hart ervaren

waar Alma over spreekt, en mijn vreugde is volkomen.

Araceli Arroyo Romero (Mexico)

De Heer helpt altijd

Ik wil graag iedereen bedanken die verhalen instuurt voor de *Liabona*. Ik word door alle verhalen opgebouwd. Ik ben het enige lid van de kerk bij ons thuis, en ik weet hoe moeilijk het kan zijn om het evangelie van Jezus Christus in die situatie na te leven. Maar de Heer helpt altijd — en een deel van die hulp haal ik uit de *Liabona*.

Aline Gonçalves da Silva (Brazilië)

De hoop om op zending te gaan

Ik heb al vanaf mijn achtste jaar het verlangen om op zending te gaan. Ik ben nu vijftien en wil de Heer graag dienen. Toen ik in de *Liabona* van juli 2005 het artikel 'De hoop van een zending' las, werd ik geïnspireerd om me te gaan voorbereiden. De jongeman in het verhaal bracht veel offers om op zending te kunnen gaan, en dat kan ik ook.

Ik wil graag iedereen bedanken die bijdraagt aan de verspreiding van het goede nieuws in de *Liabona* over de hele wereld. Het inspireert ons en kan tot grote zegeningen leiden.

Julius J. Andrada jr. (Filipijnen)

LEIDING NODIG?

Net als de *Liabona* Lehi en zijn gezin de juiste weg wees, kan het tijdschrift de *Liabona* een kompas zijn voor nieuwe leden terwijl ze het evangelie verder bestuderen.

Het exemplaar van oktober 2006 wordt een speciale uitgave voor nieuwe leden. Je kunt nieuwe leden helpen door ze een exemplaar daarvan te overhandigen of ze een geschenkabonnement op de *Liabona* te geven. Je kunt contact opnemen met het plaatselijke distributiecentrum.

KORREKTIE NIET TOEGESTAAN

Daniël in de leeuwenkuil, Scott Gustafson

'En toen [de koning] nabij de kuil kwam, riep hij Daniël toe met droeve stem (...): Daniël, gij dienaar van de levende God, heeft uw God, die gij zo volhardend dient, u van de leeuwen kunnen bevrijden?

'Toen sprak Daniël tot de koning: O, koning, leef in eeuwigheid!

'Mijn God heeft zijn engel gezonden en de muil der leeuwen toegesloten, en zij hebben mij geen kwaad gedaan' (Daniël 6:20-22).

Jonge heiligen
der laatste
dagen leren een
belangrijke les uit de
ruïnes van Oud-Panama (vooromslag) en
Portobelo (boven), die na honderden jaren
nog overeind staan, nu zij voor zichzelf een
fundament aan het leggen zijn dat hun hele
leven stand moet houden.

DUTCH

4 02269 88120 6